

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.12.2017
COM(2017) 796 final

2017/0354 (COD)

PACHETUL PRIVIND MĂRFURILE

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat
membru**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2017) 471 final} - {SWD(2017) 472 final} - {SWD(2017) 475 final} -
{SWD(2017) 476 final} - {SWD(2017) 477 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Realizarea unei piețe unice mai aprofundate și mai echitabile este una dintre principalele priorități politice ale Comisiei Europene¹. Monitorizarea și punerea în aplicare a strategiei privind piața unică, intitulată „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”, adoptată la 28 octombrie 2015², constituie unul dintre principalele obiective ale programului de lucru al Comisiei pentru 2017³.

În cadrul pieței unice, libera circulație a mărfurilor este cea mai dezvoltată dintre cele patru libertăți fundamentale și generează aproximativ 25 % din PIB-ul UE și 75 % din schimburile comerciale intra-UE. UE este responsabilă pentru aproximativ o șesime din comerțul mondial cu mărfuri. În 2016, comerțul cu mărfuri practicat între statele membre UE (comerț intra-UE) a fost evaluat la 3 110 miliarde de euro⁴. Cu toate acestea, mai sunt încă multe de făcut pentru a asigura existența unei piețe unice europene aprofundate și echitabile. Acolo unde nu există norme comune, nu se aplică întotdeauna principiul recunoașterii reciproce. „Pachetul mărfuri”, anunțat în programul de lucru al Comisiei pentru 2017, are drept scop să abordeze această problemă fundamentală cu ajutorul unei inițiative privind recunoașterea reciprocă.

Recunoașterea reciprocă este esențială pentru funcționarea corespunzătoare a pieței unice a mărfurilor. În cazul în care nu există nicio legislație specifică a UE, statele membre au libertatea de a elabora norme naționale care stabilesc cerințele ce trebuie îndeplinite de produse. Astfel de cerințe naționale pot coexista în diverse state membre, dar, dacă sunt divergente, ele pot crea bariere în calea comerțului intra-UE. Principiul recunoașterii reciproce presupune că un produs care este comercializat în mod legal într-un stat membru nu ar trebui să fie interzis în alt stat membru, cu excepția cazului în care acesta din urmă are motive solide să interzică sau să restricționeze vânzarea sa. Recunoașterea reciprocă se aplică produselor care nu fac obiectul legislației de armonizare a Uniunii sau care sunt reglementate doar parțial de aceasta, cum ar fi o gamă largă de produse de consum (produse textile, încălțăminte, articole pentru îngrijirea copiilor, bijuterii, veselă de masă sau mobilier).

Adoptarea Regulamentului (CE) nr. 764/2008 (denumit în continuare „regulamentul”)⁵ a constituit un răspuns parțial⁶ la slaba aplicare a principiului de recunoaștere reciprocă a mărfurilor, cauzat de lipsa de sensibilizare cu privire la principiul respectiv, de incertitudinea juridică a aplicării acestuia și de lipsa de cooperare administrativă între autoritățile naționale. Regulamentul vizează în principal stabilirea unui cadru procedural care să reducă posibilitatea ca regulile tehnice naționale să creeze obstacole ilegale⁷.

În decembrie 2013, concluziile referitoare la politica privind piața unică, adoptate de Consiliul Competitivitate, au luat act de faptul că, pentru a îmbunătăți condițiile-cadru pentru întreprinderi și consumatori pe piața unică, toate instrumentele relevante trebuie să fie

¹ Jean-Claude Juncker, „Un nou început pentru Europa: Agenda mea pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice”, Orientări politice pentru următoarea Comisie Europeană, Declarația de deschidere a sesiunii plenare a Parlamentului European, 15 iulie 2014: http://ec.europa.eu/about/juncker-commission/priorities/index_en.htm.

² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi, COM(2015) 550/2.

³ COM(2016) 710 final: http://ec.europa.eu/atwork/key-documents/index_ro.htm.

⁴ Sursa – Eurostat.

⁵ COM(2014) 910 final: http://ec.europa.eu/atwork/pdf/cwp_2015_en.pdf.

⁶ O serie de alte instrumente permit aplicarea corectă a principiului recunoașterii reciproce, cum ar fi recunoașterea reciprocă și plângerile și încălcările legate de articolele 34-36 din TFUE. Pentru mai multe informații, a se vedea evaluarea.

⁷ A se vedea evaluarea.

utilizate în mod corespunzător, inclusiv armonizarea și recunoașterea reciprocă⁸. Prin urmare, Comisia a fost invitată să raporteze Consiliului cu privire la sectoarele și piețele pentru care aplicarea principiului recunoașterii reciproce este cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, dar pentru care ea se dovedește a fi insuficientă sau problematică. În concluziile sale referitoare la politica privind piața unică din februarie 2015, Consiliul Competitivitate a invitat Comisia să se asigure că principiul recunoașterii reciproce ar trebui să funcționeze în mod eficient și să prezinte propuneri în acest sens, după caz⁹.

Ca răspuns la indiciile conform cărora funcționarea principiului ar putea să nu fie optimă și ținând seama de solicitarea Consiliului, aplicarea principiului recunoașterii reciproce a făcut obiectul unei evaluări externe¹⁰. Pornind de la aceasta, evaluarea Comisiei referitoare la funcționarea recunoașterii reciproce (REFIT) a inclus și o evaluare a funcționării regulamentului, pentru a avea o imagine completă a obstacolelor care împiedică funcționarea optimă a recunoașterii reciproce (denumită în continuare „evaluarea”).

Evaluarea a concluzionat că recunoașterea reciprocă nu funcționează așa cum ar trebui și că principiul și regulamentul au avut efecte limitate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute în materie de sensibilizare, precum și în materie de sporire a securității juridice și a cooperării administrative.

Prezenta inițiativă reprezintă un răspuns la concluziile evaluării. Obiectivul său general este de a realiza o piață unică a mărfurilor mai echitabilă și mai aprofundată, cu ajutorul unei recunoașteri reciproce mai ample și mai performante.

Obiectivul specific va fi acela de a îmbunătăți funcționarea recunoașterii reciproce, prin propunerea mai multor măsuri ambițioase. Aceste măsuri au ca scop garantarea faptului că drepturile și obligațiile existente care decurg din principiul recunoașterii reciproce sunt respectate. În practică, aceasta înseamnă că statele membre trebuie să își poată proteja în continuare obiectivele legitime de interes public național și să restricționeze comercializarea mărfurilor chiar dacă acestea sunt comercializate legal în altă parte, dacă decizia lor este justificată și proporțională.

În primul rând, clarificarea domeniului de aplicare a recunoașterii reciproce, prin definirea în mod clar a termenului la care devine aplicabil, va spori securitatea juridică pentru întreprinderi și pentru autoritățile naționale în ceea ce privește cazurile în care se poate recurge la principiul recunoașterii reciproce.

În al doilea rând, introducerea unei declarații pe propria răspundere pentru a facilita demonstrarea că un produs este deja comercializat în mod legal și elaborarea unui sistem de soluționare a problemelor pentru a se ocupa de deciziile de refuzare sau de restricționare a accesului la piață vor spori securitatea juridică în ceea ce privește aplicarea principiului recunoașterii reciproce și vor facilita aplicarea acestuia de către întreprinderi; atât întreprinderile, cât și autoritățile naționale vor ști la ce se pot aștepta în mod rezonabil atunci când recunoașterea reciprocă se aplică sau ar trebui să se aplice.

În fine, instituirea cooperării administrative și a unui instrument IT va îmbunătăți comunicarea, cooperarea și încrederea între autoritățile naționale și va facilita astfel funcționarea recunoașterii reciproce.

⁸ Concluziile referitoare la politica privind piața unică, reuniunea Consiliului Competitivitate; Bruxelles, 2 și 3 decembrie 2013: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/intm/139846.pdf.

⁹ Concluzii referitoare la politica privind piața unică, reuniunea Consiliului Competitivitate; Bruxelles, 2-3 martie 2015: <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=RO&f=ST%206197%202015%20INIT>.

¹⁰ Comisia Europeană, Studiu comandat de Grupul Technopolis (2015): „Evaluarea aplicării principiului recunoașterii reciproce în sectorul mărfurilor”, ENTR/172/PP/2012/FC – LOT 4, desfășurată între aprilie 2014 și mai 2015: http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/free-movement-sectors/mutual-recognition/index_en.htm.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

- (a) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale¹¹.

Prezenta directivă contribuie la asigurarea unei recunoașteri reciproce mai ample și mai performante, prin impunerea obligației ca statele membre să notifice Comisiei și celorlalte state membre toate proiectele de „reglementări tehnice” pentru produse înainte de adoptarea acestora în dreptul intern. Astfel, se evită apariția de noi bariere comerciale sub forma unor „reglementări tehnice” înainte de adoptarea acestora, permițând Comisiei și statelor membre să verifice compatibilitatea normei tehnice cu dreptul UE. Această inițiativă are un alt obiectiv complementar. Ea pune în practică măsuri corective, pentru a asigura, după intrarea în vigoare a normei, aplicarea corectă a acesteia de la caz la caz, într-un mod care respectă principiul recunoașterii reciproce.

- (b) Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor¹²

Directiva garantează siguranța produselor introduse pe piața UE. Ea se aplică în cazul produselor de consum nearmonizate. Prezentul proiect de regulament se aplică, de asemenea, zonei nearmonizate, dar se referă la situațiile în care autoritățile competente ale unui stat membru intenționează să refuze sau să interzică comercializarea sau utilizarea unui produs de consum nearmonizat, comercializat în mod legal în alt stat membru, din alte motive decât doar un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor. Acest lucru este valabil, de exemplu, în cazul în care un produs nu are voie să fie comercializat din motive legate de denumire, dimensiune, compoziție sau ambalaj sau din motive legate de protecția mediului.

- (c) Regulamentul (UE) nr. 305/2011 privind produsele pentru construcții¹³

Prezentul regulament instituie puncte de informare despre produsele pentru construcții (PCPC), pentru a furniza informații privind dispozițiile aplicabile lucrărilor de construcții și produselor pentru construcții. Prezenta inițiativă vine în mod coerent în completarea punctelor de informare despre produsele pentru construcții. Cu toate acestea, în numeroase state membre, PCPC și PCP au fuzionat, oferind un „ghișeu unic” pentru întreprinderi. Prezenta inițiativă nu împiedică astfel de fuziuni în viitor.

- (d) Rețeaua SOLVIT¹⁴

SOLVIT este un serviciu oferit de administrația națională în fiecare stat membru al UE, precum și în Islanda, Liechtenstein și Norvegia. Această rețea ajută întreprinderile în cazul în care drepturile le sunt încălcate de către autoritățile publice din alt stat membru al UE, vizând să găsească soluții în termen de 10 săptămâni. Astfel, SOLVIT poate fi utilizat de întreprinderi ca alternativă la acțiunile în instanță, atunci când ele se confruntă cu o decizie la nivel național de refuzare sau restricționare a accesului la piață pe baza principiului recunoașterii reciproce. Prezenta inițiativă se bazează pe rețeaua SOLVIT și pe recent adoptatul Plan de acțiune privind consolidarea SOLVIT¹⁵; ea consolidează mecanismul existent în domeniul mărfurilor, cu scopul de a facilita contestarea deciziilor administrative de refuzare sau restricționare a accesului la piață pe baza recunoașterii reciproce.

¹¹ JO L 241, 17.9.2015, p. 1.

¹² JO L 11, 15.1.2002, pp. 47.

¹³ JO L 88, 4.4.2011, p. 5.

¹⁴ http://ec.europa.eu/solvit/what-is-solvit/index_ro.htm.

¹⁵ COM(2017) 255 final.

(e) Legislația de armonizare a UE

Legislația de armonizare a UE și recunoașterea reciprocă sunt pe deplin complementare. Libera circulație a mărfurilor pe piața internă este asigurată cu ajutorul normelor comune la nivelul UE privind produsele (legislația UE de armonizare) și al principiului recunoașterii reciproce. Legislația de armonizare a UE stabilește cerințe comune privind modul în care un produs trebuie să fie fabricat. Însă o legislația de armonizare a UE care să reglementeze fiecare produs și aspect al unui produs nu reprezintă un obiectiv fezabil și nici dorit. Este vorba de un proces costisitor și îndelungat, în cazul căruia este necesar să se găsească un echilibru între diferitele abordări și care nu ar trebui utilizat decât pentru acele produse și aspecte ale produselor care sunt afectate de bariere semnificative în calea liberei circulații în cadrul pieței unice ce nu pot fi soluționate în alt mod. În cazul în care nu există norme comune la nivelul UE sau atunci când produsele sunt doar parțial reglementate de norme comune la nivelul UE, statele membre sunt libere să adopte norme tehnice naționale de stabilire a cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească produsele respective, în ceea ce privește denumirea, forma, dimensiunea, etichetarea sau ambalajul etc. Prezenta inițiativă garantează că, atunci când statele membre se află în această situație, ele respectă dispozițiile articolelor 34 și 36 din TFUE și, în special, principiul recunoașterii reciproce.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Următoarele inițiative în curs/planificate la nivelul UE sunt importante pentru recunoașterea reciprocă:

- (a) Portalul digital unic¹⁶. Portalul își propune să îmbunătățească disponibilitatea, calitatea și accesibilitatea online a informațiilor și a serviciilor și procedurilor de asistență care sunt relevante pentru întreprinderi și cetățeni.
- (b) Plan de acțiune privind consolidarea SOLVIT¹⁷.

2. **TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE**

- **Temei juridic**

Prezentul regulament se bazează pe articolul 114 alineatul (1) din TFUE, care reglementează instituirea și funcționarea pieței interne și care prevede măsurile ce pot fi adoptate în vederea apropierei actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne. Prezentul regulament are drept scop stabilirea de norme și proceduri care să asigure că libera circulație a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru este posibilă doar cu respectarea deplină a principiului recunoașterii reciproce. Acesta nu aduce atingere autonomiei de reglementare a statelor membre în domeniul mărfurilor nearmonizate.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Recunoașterea reciprocă nu se aplică decât în situații transfrontaliere în care un operator economic dorește să comercializeze într-un stat membru un produs deja comercializat în mod legal în alt stat membru. Acțiunile întreprinse doar la nivelul statelor membre nu pot soluționa problemele legate de aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cadrul pieței unice. Pentru a fi eficace, aplicarea principiului trebuie să se bazeze pe soluții comune care să fie

¹⁶ Propunerea COM(2017)256 de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind înființarea unui portal digital unic pentru a furniza informații, proceduri, servicii de asistență și soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012.

¹⁷ COM(2017)255.

aplicate în mod egal de către toate autoritățile naționale. Numai astfel de proceduri comune pot garanta faptul că autoritățile naționale aplică principiul în același mod, permițând astfel întreprinderilor să beneficieze de un tratament egal, indiferent de țara în care acestea încearcă să își comercializeze produsul. Lăsarea la latitudinea fiecărui stat membru a aspectelor procedurale ale aplicării principiului recunoașterii reciproce ar slăbi principiul prin fragmentarea modului de operare în 28 de proceduri diferite și, probabil, contradictorii. Prin urmare, acțiunea la nivelul UE este oportună și justificată pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a principiului. UE are responsabilitatea de a acționa în vederea asigurării funcționării pieței unice a mărfurilor. În temeiul articolului 26 alineatul (2) din TFUE, piața internă cuprinde o zonă fără frontiere interne în care libera circulație a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalului este asigurată în conformitate cu dispozițiile din tratate. Interzicerea măsurilor având un efect echivalent cu cel al restricțiilor cantitative la importul de mărfuri reprezintă unul dintre principiile de bază ale TFUE (articolele 34 și 36).

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere asigură un echilibru atent între, pe de o parte, autonomia în materie de reglementare de care dispun statele membre pentru stabilirea nivelului de protecție pe care acestea îl consideră necesar pentru realizarea intereselor publice legitime și, pe de altă parte, necesitatea de a aborda problema obstacolelor rămase în calea liberei circulații a mărfurilor comercializate în mod legal în alte state membre și care fac obiectul articolelor 34-36 din TFUE.

Măsurile prevăzute de prezentul regulament nu se extind dincolo de ceea ce este necesar pentru a soluționa problemele identificate și pentru a realiza obiectivele stabilite. Costurile prevăzute, care le revin atât Comisiei, cât și statelor membre sunt considerate ca fiind acceptabile și vor fi compensate prin economiile suportate de întreprinderi, precum și prin beneficiile de care vor beneficia totodată întreprinderile, consumatorii și statele membre.

- **Alegerea instrumentului**

Prezentul regulament se bazează pe articolul 114 din TFUE. Acesta include dispoziții menite să îmbunătățească funcționarea pieței unice a mărfurilor, prin stabilirea unor norme și proceduri atât pentru autoritățile competente ale statelor membre, cât și pentru întreprinderi, cu scopul de a garanta o bună liberă circulație a produselor comercializate în mod legal în alt stat membru.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificări ale adecvării legislației existente**

Evaluarea modului de funcționare a recunoașterii reciproce în domeniul mărfurilor, și anume principiul recunoașterii reciproce și Regulamentul privind recunoașterea reciprocă, a analizat în ce măsură recunoașterea reciprocă și-a atins obiectivele inițiale în ceea ce privește eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența și valoarea adăugată europeană. Constatările arată că, în domeniul mărfurilor, recunoașterea reciprocă este încă relevantă și că ea are potențialul de a aduce valoare adăugată Uniunii Europene. Ea oferă posibilitatea de a comercializa în alte state membre produsele deja comercializate în mod legal în altă parte. Cu toate acestea, principiul recunoașterii reciproce nu funcționează bine. Majoritatea întreprinderilor respondente care doresc să vândă produse într-un alt stat membru verifică normele aplicabile în statul membru respectiv și, în cazul în care aceste norme le împiedică să vândă produsul, ele nu se bazează pe principiul recunoașterii reciproce, ci cele mai multe dintre ele se

adaptează la acestea. În cazul în care întreprinderile încearcă să se bazeze pe principiul recunoașterii reciproce, autoritățile naționale refuză adesea accesul pe piață al produselor respective. Ca și în cazul regulamentului, care a fost adoptat pentru a facilita aplicarea principiului recunoașterii reciproce, evaluarea indică, în general, faptul că doar câțiva operatori economici consideră că este mai ușor să se vândă produse în alte state membre de la intrarea în vigoare a regulamentului. Aceasta a avut un efect moderat în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor stabilite, în principal pentru că cerințele procedurale pe care le-a pus în aplicare s-au dovedit a fi insuficiente pentru a asigura o aplicare facilă, fiabilă și ușor de utilizat a principiului recunoașterii reciproce. De asemenea, evaluarea a avut efecte limitate în ceea ce privește sensibilizarea publicului cu privire la principiul recunoașterii reciproce.

Eficacitate

În pofida existenței principiului și a adoptării regulamentului, libera circulație a mărfurilor în zona nearmonizată rămâne problematică, fiind cauzată în principal de lipsa de sensibilizare și de cunoștințe, de lipsa securității juridice și de lipsa de încredere și cooperare între autoritățile naționale. Întreprinderile întâmpină încă dificultăți în ceea ce privește accesul pe piață, chiar și în cazul în care produsele lor sunt deja comercializate în mod legal în alte state membre. Prin urmare, acestea își adaptează adesea propriile produse sau renunță la intrarea pe o nouă piață. Consultarea părților interesate arată că nivelul de sensibilizare cu privire la recunoașterea reciprocă a crescut de-a lungul anilor, dar nu suficient. Toate părțile interesate consideră că ar trebui sporit gradul de sensibilizare și că aceasta ar trebui să fie una dintre principalele priorități ale Comisiei. Securitatea juridică care utilizează recunoașterea reciprocă rămâne un obstacol major în calea liberei circulații a produselor nearmonizate, precum și unul dintre motivele principale pentru care întreprinderile și autoritățile naționale sunt reticente față de recunoașterea reciprocă. În ceea ce privește cooperarea administrativă, evaluarea indică faptul că aceasta trebuie să fie consolidată în continuare pentru a se facilita aplicarea principiului recunoașterii reciproce.

Eficiență

Părțile interesate relevante au fost consultate cu scopul de a evalua în ce măsură costurile generate ca urmare a utilizării principiului și a regulamentului sunt proporționale cu beneficiile obținute. În ceea ce privește costurile, regulamentul a generat puține costuri pentru autoritățile naționale: punerea în aplicare și funcționarea punctelor de informare despre produs (EURO 7417-47 450, pe baza a 1 ENI) și costurile legate de evaluarea produselor comercializate în mod legal într-un alt stat membru (420 000 EUR într-un sector cum ar fi înghețăminte). Ele consideră respectivele costuri ca fiind medii. Principalele costuri suportate de întreprinderi au apărut mai degrabă din cauza aplicării incorecte a recunoașterii reciproce. Acestea trebuie să își adapteze produsele, să multiplice testele și procedurile (1 000 - 150 000 EUR per produs și per piață) sau riscă să își piardă oportunitățile (40 000 - 500 000 EUR per produs și per piață), deoarece sunt obligate să renunțe la intrarea pe o nouă piață. Cele mai multe dintre aceste costuri trebuiau considerate ca fiind importante. În ceea ce privește raportul costuri/beneficii, percepția este destul de eterogenă. În timp ce autoritățile naționale tind să fie de acord că toate costurile sunt proporționale cu beneficiile, întreprinderile, în cea mai mare parte, nu sunt de acord cu acest lucru. Ele consideră că aceste costurile sunt semnificative și că nu s-au obținut beneficii.

Coerență

Evaluarea efectuată demonstrează că nu pare să existe nicio contradicție între recunoașterea reciprocă și alte politici ale UE în ceea ce privește instituirea pieței interne și facilitarea liberei circulații a mărfurilor în UE. Dimpotrivă, principiul recunoașterii reciproce și regulamentul completează și se înscriu în seria de inițiative în acest domeniu, cum ar fi Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor¹⁸, Directiva (UE) 2015/1535 privind „transparența pieței unice”, Regulamentul (UE) nr. 305/2011 privind produsele pentru construcții, rețeaua SOLVIT¹⁹ și legislația de armonizare a UE.

Relevanța

Recunoașterea reciprocă are drept obiectiv realizarea unei integrări aprofundate a pieței, respectând, în același timp, diversitatea și autonomia în materie de reglementare între statele membre. Aceasta este considerată ca o alternativă la armonizare, permițând o autonomie de reglementare, atunci când aceasta din urmă nu este necesară, justificată sau proporțională. Mai mult, recunoașterea reciprocă este deosebit de relevantă pentru sprijinirea inovării. În ceea ce privește noile produse inovatoare, nu există norme europene armonizate, iar întreprinderile trebuie să se bazeze pe normele/standardele existente la nivel național sau chiar să se confrunte cu lipsa unor astfel de norme. Recunoașterea reciprocă este singura alternativă pentru întreprinderile care doresc să își comercializeze produsele noi/inovatoare în alte state membre.

Valoare adăugată europeană

Evaluarea indică un consens larg în rândul părților interesate conform căruia recunoașterea reciprocă generează valoare adăugată europeană. Ea oferă posibilitatea de a comercializa în alte state membre produsele deja comercializate în mod legal în altă parte, menținând totodată autonomia și diversitatea de reglementare a statelor membre. Este recunoscut la scară largă faptul că obiectivele prevăzute în acesta pot fi îndeplinite doar prin luarea de măsuri la nivelul UE. De-a lungul întregului proces de consultare, părțile interesate au fost aproape unanim de acord în legătură cu necesitatea de a dispune de un instrument juridic al UE pentru realizarea unei recunoașteri reciproce mai ample și mai performante.

• Consultări cu părțile interesate

Membrii Comitetului consultativ privind recunoașterea reciprocă au fost invitați să ofere feedback în timpul ultimelor reuniuni din 2 decembrie 2015 și 25 octombrie 2016. Unii reprezentanți nu au fost convingși că există beneficii în ceea ce privește revizuirea completă a regulamentului, în timp ce toți au convenit că este nevoie de unele adaptări și că multe dintre probleme pot fi soluționate cu ajutorul măsurilor juridice neobligatorii.

O consultare publică în toate limbile oficiale ale UE a fost publicată pe site-ul web găzduit de site-ul *Europa*. Consultarea a avut loc din iunie până în septembrie 2016. În cadrul consultării publice au fost primite **153** de răspunsuri. Întreprinderile au fost puternic reprezentate (91), urmate de autoritățile statelor membre (45) și de cetățeni (17). Rezultatele arată că, în pofida nivelului ridicat de sensibilizare indicat cu privire la recunoașterea reciprocă, majoritatea respondenților consideră că o campanie de sensibilizare este în continuare necesară. Întreprinderile au identificat lipsa de soluții rapide pentru a contesta deciziile naționale de refuzare a accesului la piață drept principalul obstacol în calea funcționării recunoașterii

¹⁸ JO L 001, 15.1.2002.

¹⁹ http://ec.europa.eu/solvit/what-is-solvit/index_ro.htm.

reciproce, urmată de o comunicare insuficientă între autorități. În ceea ce privește prioritățile Comisiei referitoare la recunoașterea reciprocă, întreprinderile consideră nevoia de remedii eficiente ca fiind cea mai mare prioritate, în timp ce statele membre și cetățenii optează în favoarea creșterii gradului de sensibilizare în legătură cu recunoașterea reciprocă.

La consultarea publică s-a adăugat o conferință a părților interesate organizată de Comisie la 17 iunie 2016. Scopul acestui eveniment a fost acela de a identifica principalele probleme legate de funcționarea recunoașterii reciproce, precum și posibilele căi de urmat. Un număr de 144 de participanți au luat parte la eveniment, reprezentând întreprinderi (62), autorități naționale (60) și alte părți interesate (22), cum ar fi organizații de consumatori, reprezentanți ai sindicatelor. În general, participanții au susținut necesitatea de a îmbunătăți funcționarea recunoașterii reciproce și de a spori securitatea juridică în ceea ce privește aplicarea principiului recunoașterii reciproce.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Între 2014 și 2016, Comisia sau contractanții externi au realizat o gamă largă de sondaje, consultări și studii, acestea oferind o bază solidă de cunoștințe.

Funcționarea principiului recunoașterii reciproce a făcut obiectul unei evaluări externe, desfășurate între 2014 și 2015. Amploarea problemei și efectele diverselor opțiuni prevăzute de Comisie au făcut obiectul unui studiu, desfășurat între 2016 și 2017.

- **Evaluarea impactului**

Ca măsură pregătitoare pentru elaborarea prezentei inițiative, s-a efectuat o evaluare a impactului. Aceasta arată că au loc mai puține schimburi comerciale cu produse care fac obiectul recunoașterii reciproce. Comparatia dintre valoarea exporturilor intra-UE și consumul intern arată că, pentru produsele armonizate, valoarea exporturilor intra-UE este de 55 % din consumul intern, în timp ce pentru mărfurile nearmonizate și armonizate parțial, aceasta este de doar 35 %. Acest lucru se datorează obstacolelor cu care se confruntă întreprinderile atunci când încearcă să își comercializeze produsele în temeiul principiului recunoașterii reciproce. Costurile financiare cauzate de lipsa recunoașterii reciproce sunt ridicate pentru întreprinderi. De exemplu, costurile legate de necesitatea de a adapta produsele la normele naționale aplicabile în cazurile în care recunoașterea reciprocă este fie refuzată, fie nu este utilizată pentru a pătrunde pe piață sunt estimate a se situa între 1 000 și 150 000 EUR per produs și per piață. Costurile oportunităților ratate, și anume cazul întreprinderilor care renunță la intrarea pe piață din cauza unor norme naționale diferite care necesită adaptarea produselor, au fost estimate a se situa, în medie, între 10 000 și 500 000 EUR per produs și per piață. Un studiu efectuat de Parlamentul European²⁰ a încercat să estimeze amploarea impactului pe care barierele netarifare în calea comerțului îl au asupra pieței interne. El a concluzionat că reducerea semnificativă a acestor bariere ar putea duce la o creștere a comerțului intra-UE de peste 100 de miliarde de euro pe an. Mai mult, în perioada 2008-2014, aproximativ 0,89 milioane de întreprinderi își desfășurau activitatea în sectoarele nearmonizate, reprezentând peste 50 % din numărul total de întreprinderi active în economia de producție. Aproximativ 87 % dintre întreprinderi sunt microîntreprinderi. Potrivit raportului Comisiei din 2014 privind competitivitatea, doar 14 % dintre IMM-uri fac comerț transfrontalier în UE, în comparație cu 85,4 % dintre marile întreprinderi producătoare.

Evaluarea impactului a primit avizul favorabil al Comitetului de analiză a reglementării la 7 aprilie 2017. Comitetul a fost de părere că, în ansamblu, raportul a prezentat bine situația și a

²⁰

The Cost of Non- Europe in the Single Market, „Cecchini Revisited”, An overview of the potential economic gains from further completion of the European Single Market, CoNE 1/2014.
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU\(2014\)510981_REV1_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU(2014)510981_REV1_EN.pdf).

recomandat, ca măsură suplimentară de îmbunătățire, explicarea în termeni mai clari a gamei de opțiuni și a modalităților în care acestea pot fi puse în practică. De asemenea, raportul ar trebui să tragă concluzii mai clare privind modul în care rezultatele așteptate ale revizuirii vor avea un impact asupra funcționării recunoașterii reciproce pe teren și vor contribui la buna funcționare a pieței interne. În fine, acesta trebuie să evalueze mai bine potențialul de a simplifica procedurile administrative și de a reduce sarcinile administrative. Recomandările cuprinse în avizul pozitiv au fost incluse în raport. În special, diferitele opțiuni și modul în care acestea interacționează între ele au fost explicate mai bine. Raportul descrie mai bine modalitatea în care aceste opțiuni funcționează în practică, punându-se un accent deosebit pe consecințele asupra pieței ale opțiunii preferate. De asemenea, raportul explică mai bine modul în care sarcinile de reglementare actuale sunt cauzate de nefuncționarea recunoașterii reciproce și indică clar modalitatea în care opțiunile preferate le vor reduce. Fișa rezumat și avizul pozitiv al Comitetului de analiză a reglementării sunt disponibile aici: XXXXX.

Pe lângă opțiunea 1 (statu-quo), opțiunile de politică avute în vedere în evaluarea impactului au fost:

Opțiunea 2 - Măsuri juridice neobligatorii menite să amelioreze funcționarea recunoașterii reciproce (campanii de sensibilizare, formare, schimburi de funcționari, etc.)

Opțiunea 3 - Modificări legislative minime aduse Regulamentului (CE) nr. 764/2008 (transparența deciziilor administrative, utilizarea standardelor UE, extinderea rolului punctelor de informare despre produs)

Opțiunea 4 - Modificări legislative cuprinzătoare aduse Regulamentului (CE) nr. 764/2008 (declarație voluntară privind recunoașterea reciprocă, mecanismul de soluționare a problemelor, puncte de informare despre produs și cooperare consolidate)

Opțiunea 5 - Autorizare voluntară prealabilă introducerii pe piață

Opțiunea referitoare la abrogarea regulamentului și opțiunea referitoare la propunerea de măsuri de armonizare suplimentare cu privire la anumite cerințe de bază care acoperă diverse aspecte ale produselor au fost eliminate într-un stadiu incipient, la fel cum s-a întâmplat și în cazul introducerii unei declarații de conformitate de către o terță parte.

Opțiunea preferată este opțiunea 4 [modificări legislative cuprinzătoare aduse Regulamentului (CE) nr. 764/2008, completată de opțiunea 2 (măsuri juridice neobligatorii)].

Opțiunea 2 (măsuri juridice neobligatorii) a fost susținută de toate părțile interesate, dar a fost considerată eficientă numai dacă ar fi completată de alte instrumente cuprinzătoare.

Opțiunea 3 (modificări legislative minime la regulament) a fost considerată de către statele membre și de către operatorii economici ca fiind potențial eficace, însă într-o măsură mai redusă decât în cazul celorlalte opțiuni.

Opțiunea 4 a fost considerată ca fiind cea mai eficace în ceea ce privește realizarea obiectivelor de politică și reducerea costurilor pentru întreprinderi.

A existat un consens între părțile interesate conform căruia opțiunea 5 (autorizare voluntară prealabilă) nu este susceptibilă să înlăture obstacolele existente în calea recunoașterii reciproce. Aceasta ar genera în principal costuri. De exemplu, în sectorul produselor biocide, s-a estimat că costurile administrative legate de această procedură ar fi între 18 și 20 de milioane EUR pe an.

Având în vedere complexitatea și varietatea produselor care intră în domeniul de aplicare al recunoașterii reciproce, este foarte dificil să se ofere o estimare cantitativă a beneficiilor. Opțiunea 4, în combinație cu opțiunea 2, ar crește gradul de sensibilizare și nivelul de

cunoștințe cu privire la recunoașterea reciprocă, asigurând în același timp securitatea juridică în ceea ce privește aplicarea principiului și îmbunătățind cooperarea administrativă între statele membre. Nu numai că mai mulți operatori economici ar avea cunoștință despre posibilitatea de a intra pe piețe noi fără modificări suplimentare ale produselor lor, dar cei care au cunoștință despre recunoașterea reciprocă și care sunt reticenți în a o utiliza își vor recâștiga încrederea în sistem. În special, această opțiune ar facilita introducerea pe piață a produselor comercializate în mod legal în alte state membre, prin încadrarea și raționalizarea discuțiilor privind întrebarea dacă produsul poate sau nu să pătrundă pe piață pe baza recunoașterii reciproce, precum și prin reducerea riscului de a se refuza accesul pe piață. Acest lucru ar reduce semnificativ costurile pentru întreprinderi în materie de informare, adaptare, intrare întârziată pe piață și oportunități ratate. Statele membre ar putea beneficia de această combinație de opțiuni, ele urmând să fie stimulate către o aplicare mai consecventă și mai corectă a principiului recunoașterii reciproce. În general, reducerea semnificativă a acestor bariere comerciale (a se vedea cele menționate anterior) ar putea duce la o creștere a comerțului intra-UE cu peste 100 de miliarde EUR pe an.

În mod similar, este foarte dificil să se ofere o evaluare cantitativă a costurilor opțiunilor preferate. Costurile suportate de operatorii economici sunt considerate a fi minime, iar acest lucru este valabil și pentru declarația de recunoaștere reciprocă facultativă, în cazul în care costurile au fost estimate ca fiind sarcini administrative minime (un operator economic are nevoie, în medie, de aproximativ 20 de minute pentru completarea declarației). Statele membre și Comisia vor suporta anumite costuri necesare, estimate după cum urmează: opțiunea privind instrumentele juridice neobligatorii implică costuri legate de organizarea și coordonarea evenimentelor de sensibilizare și de formare (500 000 EUR), precum și costurile legate de schema schimburilor de funcționari (100 000 EUR). Mecanismul de soluționare a problemelor implică o creștere a volumului de muncă al Comisiei în ceea ce privește personalul care tratează recursurile (3-4 ENI suplimentare). Intensificarea cooperării administrative între statele membre implică, de asemenea, anumite costuri, estimate la 1 200 000 EUR pe an.

- **Reglementarea adecvată și simplificarea**

Inițiativa a fost legată de programul REFIT din cauza efectelor funcționării defectuoase a recunoașterii reciproce asupra funcționării pieței interne. Evaluarea a analizat modul în care sarcinile de reglementare pot fi reduce. În concluzie, faptul că recunoașterea reciprocă nu funcționează bine este, *de facto*, o sarcină de reglementare care determină bariere comerciale. Prin urmare, toate eforturile de a îmbunătăți funcționarea recunoașterii reciproce ar avea ca rezultat simplificări pentru întreprinderi, cum ar fi facilitarea accesului la noi piețe. Introducerea unei declarații de recunoaștere reciprocă facultativă va avea un impact major în reducerea sarcinilor administrative pentru operatorii economici. Simplificarea procedurilor de acces la piață și comunicarea cu autoritățile naționale vor facilita accesul la piață și, prin urmare, vor reduce costurile pentru operatorii economici. Mai mult, o mai bună cooperare și comunicare între autorități vor spori încrederea și, prin urmare, vor reduce întârzierile în ceea ce privește evaluarea mărfurilor pe piață.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea necesită resurse umane și administrative, precum și credite operaționale, astfel cum s-a subliniat în declarația financiară.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

La fiecare cinci ani, Comisia va efectua o evaluare a regulamentului și va prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul va evalua funcționarea regulamentului și a principiului recunoașterii reciproce pe baza, după caz, a unor criterii precum eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența și valoarea adăugată europeană, precum și impactul acestora asupra liberei circulații a mărfurilor și asupra pieței interne a mărfurilor, plecând de la feedback-ul primit din partea părților interesate, inclusiv informațiile relevante furnizate de statele membre. Se va ține seama de indicatori specifici care permit evaluarea impactului regulamentului, cum ar fi numărul de notificări de către autoritățile competente, prin intermediul sistemului de asistență în materie de informare și comunicare, viteza procedurilor utilizate sau numărul schimburilor de informații între autoritățile competente, precum și punctele de informare despre produs.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 stabilește obiectul regulamentului, care este acela de a stabili norme și proceduri care să asigure libera circulație a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru.

Articolul 2 stabilește domeniul de aplicare al regulamentului.

Articolul 3 conține definițiile relevante pentru regulament.

Articolul 4 prevede o declarație de recunoaștere reciprocă, care urmează să fie utilizată în mod voluntar de către operatorii economici, cu scopul de a facilita demonstrarea faptului că un produs a fost comercializat în mod legal în alt stat membru. Acesta stabilește condițiile care trebuie îndeplinite de o astfel de declarație și precizează faptul că ea poate fi furnizată online.

Articolul 5 stabilește procedura care trebuie urmată de către autoritățile competente ale statelor membre atunci când evaluează dacă produsele comercializate în mod legal în alt stat membru pot fi comercializate pe teritoriul lor pe baza principiului recunoașterii reciproce.

Articolul 6 conține cerințele referitoare la suspendarea temporară a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru, în cazul în care astfel de mărfuri prezintă riscuri grave pentru sănătate și siguranță sau sunt contrare moralității sau securității publice.

Articolul 7 evită duplicarea notificării către Comisie, dacă decizia administrativă de a fi notificată constituie, de asemenea, o măsură care intră sub incidența sistemului RAPEX.

Articolul 8 prevede un mecanism reciproc de soluționare a problemelor în materie de recunoaștere reciprocă, care permite operatorilor economici să conteste o decizie administrativă de refuzare sau restricționare a accesului la piață, făcând trimitere în primul rând la rețeaua SOLVIT. O astfel de decizie administrativă trebuie să facă obiectul unei evaluări de către Comisie la cererea centrului SOLVIT relevant.

Articolul 9 stabilește îndatoririle punctelor de informare despre produs.

Articolul 10 stabilește cadrul pentru cooperarea administrativă între autoritățile competente.

Articolul 11 prevede un instrument informatic care urmează să fie utilizat în scopul comunicării și al schimbului de informații dintre autoritățile competente ale statelor membre și dintre autoritățile competente ale statelor membre și Comisie.

Articolul 12 cuprinde finanțarea activităților care urmează să fie desfășurate în sprijinul prezentului regulament.

Articolul 13 clarifică modul în care vor fi protejate interesele financiare ale Uniunii.

Articolul 14 invită Comisia să raporteze periodic Parlamentului European și Consiliului cu privire la funcționarea recunoașterii reciproce, inclusiv cu privire la funcționarea prezentului regulament.

Articolul 15 instituie un comitet și competențele de executare pe care prezentul regulament le conferă Comisiei.

Articolul 16 abrogă Regulamentul (CE) nr. 764/2008.

Articolul 17 prevede intrarea în vigoare și punerea în aplicare a prezentului regulament.

Anexa prevede un model standardizat pentru declarația de recunoaștere reciprocă.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²¹, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Piața internă cuprinde o zonă fără frontiere interne în care libera circulație a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalului este asigurată în conformitate cu dispozițiile din tratate. Între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la importuri, precum și orice măsuri cu efect echivalent. Respectiva interdicție vizează orice măsură națională susceptibilă să împiedice, direct sau indirect, în mod real sau potențial, comerțul intra-UE cu mărfuri. Libera circulație a mărfurilor este asigurată în cadrul pieței interne prin armonizarea normelor la nivelul Uniunii, stabilind astfel cerințe comune pentru comercializarea anumitor mărfuri sau, pentru mărfurile sau aspecte ale mărfurilor care nu sunt acoperite de normele de armonizare a Uniunii, prin aplicarea principiului recunoașterii reciproce.
- (2) Obstacolele în calea liberei circulații a mărfurilor între statele membre pot fi create ilegal dacă, în absența unor norme de armonizare a Uniunii, care vizează mărfurile sau un anumit aspect al mărfurilor, o autoritate competentă dintr-un stat membru aplică norme naționale pentru mărfurile de acest tip comercializate în mod legal în alt stat membru, prin care se solicită ca mărfurile să îndeplinească anumite cerințe tehnice, de exemplu cerințe referitoare la denumire, formă, dimensiune, greutate, compoziție, prezentare, etichetare sau ambalare. Aplicarea unor astfel de norme pentru mărfurile comercializate în mod ilegal în alt stat membru ar putea fi contrară articolelor 34 și 36 din tratat, chiar dacă normele se aplică fără distincție tuturor mărfurilor.
- (3) Principiul recunoașterii reciproce rezultă din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. În conformitate cu acest principiu, statele membre nu pot interzice vânzarea, pe teritoriul lor, a mărfurilor care sunt comercializate în mod legal în alt stat membru, chiar dacă mărfurile au fost produse sau fabricate în conformitate cu norme tehnice diferite. Însă principiul nu este absolut. Statele membre pot interzice comercializarea mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru, în cazul în

²¹

JO C , , p. .

care astfel de restricții sunt justificate conform dispozițiilor articolului 36 din tratat sau din alte motive imperative de interes public și care sunt, în orice caz, proporționale cu obiectivul urmărit.

- (4) Conceptul de motive imperative de interes public este un concept în continuă evoluție dezvoltat de Curtea de Justiție în jurisprudența sa în legătură cu articolele 34 și 36 din tratat. Acest concept acoperă, printre altele, eficacitatea supravegherii fiscale, imparțialitatea tranzacțiilor comerciale, protecția consumatorilor, protecția mediului, menținerea diversității presei și riscul major de subminare a echilibrului financiar al sistemului de securitate socială. Astfel de motive imperative, în cazul în care există diferențe de la un stat membru la altul, pot justifica aplicarea normelor naționale de către autoritățile competente. Cu toate acestea, astfel de decizii trebuie să fie justificate în mod corespunzător, iar principiul proporționalității trebuie respectat întotdeauna, ținând cont de situația în care autoritatea competentă a luat de fapt decizia cel mai puțin restrictivă posibil. Mai mult, deciziile administrative de restricționare sau de refuz al accesului la piață în ceea ce privește mărfurile comercializate în mod legal în alt stat membru nu trebuie să fie întemeiate pe simplul fapt că mărfurile în cauză îndeplinesc obiectivul de interes public urmărit de statul membru într-un mod diferit față de modul în care mărfurile interne din statul membru respectiv îndeplinesc acest obiectiv.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 764/2008²² a fost adoptat cu scopul de a facilita aplicarea principiului recunoașterii reciproce, prin stabilirea unor proceduri care să reducă la minimum posibilitatea de a crea obstacole ilegale în calea liberei circulații a mărfurilor care au fost deja comercializate în mod legal în alt stat membru. În pofida adoptării regulamentului respectiv, există în continuare multe probleme în ceea ce privește punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce. Evaluarea desfășurată între 2014 și 2016 a arătat că principiul nu funcționează cum ar trebui, iar Regulamentul (CE) nr. 764/2008 a avut un efect limitat în facilitarea aplicării sale. Instrumentele și garanțiile procedurale instituite prin Regulamentul (CE) nr. 764/2008 nu și-au îndeplinit scopul de îmbunătățire a punerii în aplicare a principiului recunoașterii reciproce. De exemplu, rețeaua de puncte de informare despre produs, care a fost instituită pentru a furniza informații operatorilor economici privind normele naționale aplicabile și aplicarea principiului recunoașterii reciproce, este prea puțin cunoscută sau utilizată de operatorii economici. În cadrul acestei rețelei, autoritățile naționale nu cooperează în mod optim. Cerința de a notifica deciziile administrative prin care se refuză sau se restricționează accesul pe piață este rareori respectată. Ca urmare, obstacolele în calea liberei circulații a mărfurilor pe piața internă persistă.
- (6) În decembrie 2013, concluziile referitoare la politica privind piața unică, adoptate de Consiliul Competitivitate, au luat act de faptul că, pentru a îmbunătăți condițiile-cadru pentru întreprinderi și consumatori pe piața unică, toate instrumentele relevante ar trebui să fie utilizate în mod corespunzător, inclusiv recunoașterea reciprocă. Consiliul a invitat Comisia să prezinte un raport privind cazurile în care funcționarea principiului recunoașterii reciproce este insuficientă sau problematică. În concluziile sale referitoare la politica privind piața unică din februarie 2015, Consiliul Competitivitate a invitat Comisia să ia măsuri pentru a se asigura că principiul recunoașterii reciproce funcționează în mod eficace și să prezinte propuneri în acest sens.

²²

JO L 218,13.8.2008, p.21.

- (7) Regulamentul (CE) nr. 764/2008 are mai multe deficiențe, și ar trebui, prin urmare, să fie revizuit și consolidat. Din motive de claritate, Regulamentul (CE) nr. 764/2008 ar trebui înlocuit de prezentul regulament. Prezentul regulament ar trebui să stabilească proceduri clare pentru a asigura libera circulație a produselor comercializate în mod legal în alt stat membru și posibilitatea de a restricționa dreptul la liberă circulație numai atunci când statele membre au motive legitime de interes public în acest sens și restricția este proporțională. Acesta garantează că drepturile și obligațiile existente care decurg din principiul recunoașterii reciproce sunt respectate, atât de către operatorii economici, cât și de către autoritățile naționale.
- (8) Prezentul regulament nu ar trebui să afecteze, după caz, armonizarea suplimentară a condițiilor de comercializare a mărfurilor în vederea îmbunătățirii funcționării pieței interne.
- (9) Barierele comerciale pot rezulta și din alte tipuri de măsuri care intră în domeniul de aplicare a articolelor 34 și 36 din tratat. Măsurile respective pot include, de exemplu, specificațiile tehnice elaborate în cadrul procedurilor de achiziție publică sau cerințele de a utiliza limbile oficiale ale statelor membre. Cu toate acestea, măsurile respective nu ar trebui să constituie norme tehnice naționale în sensul prezentului regulament și nu ar trebui să intre în domeniul său de aplicare.
- (10) Normele tehnice naționale sunt uneori puse în aplicare într-un stat membru prin intermediul unei proceduri de autorizare prealabilă, în temeiul căreia trebuie să se obțină aprobarea oficială din partea unei autorități competente înainte ca mărfurile să poată fi introduse pe piața respectivă. Existența unei proceduri de autorizare prealabilă în sine restricționează libera circulație a mărfurilor. Prin urmare, pentru a putea fi justificată din perspectiva principiului fundamental al liberei circulații a mărfurilor în cadrul pieței interne, o astfel de procedură trebuie să urmărească un obiectiv de interes public recunoscut ca atare de dreptul Uniunii și trebuie să fie proporțională și nediscriminatorie. Respectarea de către o astfel de procedură a dreptului Uniunii se evaluează în lumina considerațiilor prevăzute de jurisprudența Curții de Justiție. În consecință, deciziile administrative prin care se refuză sau se restricționează accesul pe piață exclusiv pe motiv că marfa nu dispune de o autorizație prealabilă valabilă ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. În cazul în care, cu toate acestea, se depune cerere pentru autorizarea prealabilă obligatorie a mărfurilor, orice decizie administrativă de respingere a cererii pe baza unei norme tehnice aplicabile în statul membru respectiv ar trebui luată în conformitate cu prezentul regulament, astfel încât solicitantul să poată beneficia de protecția procedurală pe care o oferă prezentul regulament.
- (11) Este important să se clarifice că printre tipurile de mărfuri reglementate de prezentul regulament se numără produsele agricole. Termenul „produse agricole” include produse de pescuit, astfel cum se prevede la articolul 38 alineatul (1) din tratat.
- (12) Este important să se clarifice faptul că termenul „producător” include nu numai producătorul mărfurilor, ci și persoana care se prezintă drept producător de mărfuri, cum ar fi produsele agricole, care nu au fost obținute printr-un proces de fabricație.
- (13) Hotărârile instanțelor naționale prin care se evaluează legalitatea cazurilor în care, ca urmare a aplicării unei norme tehnice naționale, mărfurilor comercializate în mod legal într-un stat membru nu li se acordă acces la piața dintr-un alt stat membru, precum și hotărârile instanțelor naționale prin care se aplică sancțiuni, ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

- (14) Pentru a beneficia de principiul recunoașterii reciproce, mărfurile trebuie să fie comercializate în mod legal în alt stat membru. Ar trebui să se clarifice faptul că, în ceea ce privește mărfurile care urmează să fie considerate ca fiind comercializate în mod legal în alt stat membru, ele trebuie să fie conforme cu normele relevante aplicabile în statul membru respectiv și să fie puse la dispoziția utilizatorilor finali în statul membru respectiv.
- (15) Dovezile necesare pentru a se demonstra că mărfurile sunt comercializate în mod legal în alt stat membru diferă în mod semnificativ de la un stat membru la altul. Acest fapt cauzează întârzieri și costuri suplimentare inutile pentru operatorii economici, împiedicând în același timp autoritățile naționale să obțină informațiile necesare pentru a evalua mărfurile în timp util. Acest lucru poate împiedica aplicarea principiului recunoașterii reciproce. Prin urmare, este esențial ca operatorii economici să aibă posibilitatea de a demonstra că mărfurile lor sunt comercializate în mod legal în alt stat membru. Operatorii economici ar trebui să poată beneficia de un proces de declarație pe propria răspundere, care ar trebui să furnizeze autorităților competente toate informațiile necesare privind mărfurile și conformitatea acestora cu normele aplicabile în celălalt stat membru. Utilizarea declarației nu împiedică autoritățile naționale să ia o decizie de restricționare a accesului la piață, cu condiția ca o astfel de decizie să fie proporțională și să respecte principiul recunoașterii reciproce și prezentul regulament.
- (16) Producătorul sau reprezentantul producătorului ar trebui să fie responsabil cu completarea informațiilor din declarația de recunoaștere reciprocă, deoarece producătorul cunoaște cel mai bine mărfurile. Cu toate acestea, informațiile conform cărora mărfurile sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali din statul membru în cauză pot fi deținute de un importator sau de un distribuitor, mai degrabă decât de producătorul efectiv. Prin urmare, ar trebui ca unui alt operator economic să i se permită să completeze aceste informații în locul producătorului.
- (17) Declarația de recunoaștere reciprocă ar trebui să continue să furnizeze și pe viitor informații exacte și complete cu privire la mărfuri. Așadar, declarația ar trebui să fie actualizată, după caz, astfel încât să reflecte schimbările, de exemplu modificări ale normelor tehnice corespunzătoare.
- (18) Pentru a garanta că informațiile furnizate în declarația de recunoaștere reciprocă sunt cuprinzătoare, ar trebui să se prevadă, pentru utilizare de către operatorii economici care doresc să facă astfel de declarații, o structură armonizată a acestora.
- (19) Este important să se asigure că declarația de recunoaștere reciprocă este completată cu sinceritate și acuratețe. Prin urmare, este necesar să se prevadă ca operatorii economici să fie responsabili pentru informațiile incluse în declarație.
- (20) Pentru a consolida eficiența și competitivitatea întreprinderilor care activează în domeniul nearmonizat, ar trebui să fie posibil să se beneficieze de noile tehnologii ale informației, cu scopul de a facilita furnizarea declarației de recunoaștere reciprocă. Prin urmare, operatorii economici ar trebui să aibă posibilitatea de a-și face declarația disponibilă online.
- (21) Prezentul regulament ar trebui să se aplice în cazul mărfurilor pentru care doar anumite aspecte sunt acoperite de legislația de armonizare a Uniunii. Atunci când, în conformitate cu legislația de armonizare a Uniunii, operatorii economici sunt obligați să elaboreze o declarație de conformitate a UE pentru a demonstra respectarea legislației respective, ar trebui să se permită ca informațiile furnizate în declarația de

recunoaștere reciprocă în temeiul prezentului regulament să fie incluse în declarația UE de conformitate.

- (22) În cazul în care producătorii decid să nu utilizeze mecanismul declarațiilor de recunoaștere reciprocă, ar trebui ca statul membru să solicite informațiile pe care le consideră necesare pentru evaluarea mărfurilor, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității.
- (23) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului le impune statelor membre să comunice Comisiei și celorlalte state membre toate proiectele de reglementări tehnice naționale referitoare la orice produs, inclusiv produse agricole și piscicole, precum și o declarație privind motivele care fac necesară adoptarea regulamentului în cauză. Cu toate acestea, este necesar să se asigure că, în urma adoptării unei astfel de reglementări tehnice naționale, principiul recunoașterii reciproce este aplicat corect, în cazuri individuale, anumitor mărfuri. Prezentul regulament ar trebui să stabilească proceduri pentru aplicarea principiului recunoașterii reciproce, în cazuri individuale, de exemplu, prin impunerea obligației ca statele membre să precizeze normele tehnice naționale pe care se întemeiază decizia administrativă și motivele legitime de interes public care stau la baza deciziei administrative. Cu toate acestea, această dispoziție nu le impune statelor membre să justifice norma tehnică națională, ci mai degrabă aplicarea acestei reguli tehnice naționale referitoare la un produs comercializat în mod legal în alt stat membru.
- (24) Dat fiind că deciziile de refuzare sau restricționare a accesului la piață pentru mărfurile care sunt deja comercializate în mod legal în alt stat membru ar trebui să constituie o excepție de la principiul fundamental al liberei circulații a mărfurilor, este necesar să se stabilească în mod clar o procedură menită să asigure faptul că aceste decizii respectă obligațiile existente care rezultă din principiul recunoașterii reciproce. Această procedură garantează că deciziile adoptate sunt proporționale și că ele respectă principiul recunoașterii reciproce și prezentul regulament.
- (25) Atunci când o autoritate competentă evaluează mărfurile înainte de a decide dacă ar trebui să refuze sau să restricționeze accesul pe piață, ea nu ar trebui să poată lua decizii de suspendare a accesului la piață, cu excepția cazului în care este necesară o intervenție rapidă, pentru a împiedica cauzarea de daune sănătății și siguranței utilizatorilor sau pentru a împiedica ca mărfurile să fie puse la dispoziție în cazul în care punerea la dispoziție a unor astfel de mărfuri face obiectul unei interdicții generale din motive de moralitate publică sau de securitate publică, inclusiv, de exemplu, din motive de prevenire a criminalității.
- (26) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului²³ instituie un sistem de acreditare care asigură acceptarea reciprocă a nivelului de competență a organismelor de evaluare a conformității. Autoritățile competente din statele membre nu ar trebui, prin urmare, să refuze rapoartele de încercare și certificatele eliberate de un organism acreditat de evaluare a conformității din motive legate de competența organismului respectiv. În plus, pentru a evita, pe cât posibil, multiplicarea testelor și procedurilor care au fost deja efectuate în alt stat membru, statele membre ar trebui să accepte, de asemenea, rapoartele de încercare și certificatele eliberate de alte organisme de evaluare a conformității în conformitate cu dreptul Uniunii. Autoritățile

²³

Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

competente ar trebui să fie obligate să țină seama de conținutul rapoartelor de încercare sau al certificatelor prezentate.

- (27) Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁴ prevede că numai produsele sigure pot fi introduse pe piață și stabilește obligațiile producătorilor și ale distribuitorilor în ceea ce privește siguranța produselor. Aceasta prevede dreptul autorităților de a interzice, cu efect imediat, orice produs periculos sau, pentru perioada necesară diverselor evaluări, verificări și controale de securitate, de a interzice temporar un produs care ar putea fi periculos. Directiva descrie, de asemenea, procedura conform căreia autoritățile trebuie să aplice măsuri corespunzătoare cum ar fi cele prevăzute la articolul 8 alineatul (1) literele (b)-(f), în cazul produselor care prezintă un risc, și stabilește, de asemenea, obligația de a notifica aceste măsuri Comisiei și celorlalte state membre. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să poată pune în continuare în aplicare prezenta directivă și, în special, dispozițiile articolului 8 alineatul (1) literele (d)-(f) și ale articolului 8 alineatul (3) din directivă.
- (28) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵ stabilește, printre altele, un sistem de alertă rapidă pentru notificarea unui risc direct sau indirect asupra sănătății umane rezultat din produse alimentare sau din hrana pentru animale. Acesta obligă statele membre să informeze Comisia imediat, în cadrul sistemului de alertă rapidă, în legătură cu măsurile pe care le adoptă și care au ca scop restricționarea introducerii pe piață, retragerea sau returnarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale în vederea protejării sănătății umane, și care necesită luarea de măsuri rapide. Autoritățile competente ar trebui să poată pune în continuare în aplicare prezentul regulament și, în special, dispozițiile articolului 50 alineatul (3) și ale articolului 54 din regulamentul respectiv.
- (29) Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶ instituie un cadru armonizat la nivelul Uniunii pentru organizarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale de-a lungul întregului lanț agroalimentar, ținând seama de normele privind controalele oficiale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și în legislația sectorială relevantă. Acesta prevede o procedură specifică prin care se asigură faptul că operatorii economici remediază o situație de neconformitate cu legislația privind produsele alimentare și hrana pentru animale, sănătatea animală și normele în materie de bunăstare a animalelor. Autoritățile competente ar trebui să poată pune în continuare în aplicare a prezentului regulament și, în special, a dispozițiilor articolului 138 din regulamentul respectiv.
- (30) Orice decizie administrativă luată de autoritățile competente din statele membre în temeiul prezentului regulament ar trebui să indice soluțiile disponibile, astfel încât un operator economic să poată sesiza instanțele naționale competente. Decizia ar trebui să se refere și la procedura de soluționare a problemelor procedura prevăzută de prezentul regulament.

²⁴ JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

²⁵ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

²⁶ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

- (31) Găsirea de soluții eficiente pentru operatorii economici care doresc o alternativă adaptată întreprinderilor atunci când contestă decizii administrative de refuzare sau restricționare a accesului la piață este esențială pentru a asigura aplicarea corectă și consecventă a principiului recunoașterii reciproce. Pentru a garanta găsirea de astfel de soluții și pentru a evita costurile juridice, în special pentru IMM-uri, operatorii economici ar trebui să dispună de o procedură extrajudiciară de soluționare a problemelor.
- (32) Rețeaua de soluționare a problemelor intervenite pe piața internă (SOLVIT) este un serviciu oferit de administrația națională în fiecare stat membru cu scopul de a găsi soluții pentru cetățeni și întreprinderi atunci când autoritățile publice din alt stat membru le încalcă drepturile. Principiile care guvernează funcționarea SOLVIT sunt stabilite în Recomandarea 2013/461/UE a Comisiei²⁷.
- (33) Sistemul SOLVIT s-a dovedit a fi un mecanism extrajudiciar eficace de soluționare a problemelor, fiind disponibil gratuit. El vizează găsirea de soluții rapide și concrete pentru cetățenii și întreprinderile care se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește recunoașterea, de către autoritățile publice, a drepturilor lor în Uniune. Prin urmare, operatorii economici ar trebui să se bazeze pe SOLVIT înainte de declanșarea mecanismului de soluționare a problemelor în temeiul prezentului regulament. În cazul în care operatorul economic, centrul SOLVIT relevant și statele membre implicate convin asupra rezultatelor corespunzătoare, nu mai trebuie luate alte măsuri.
- (34) Cu toate acestea, dacă abordarea informală a SOLVIT nu dă rezultate, și dacă persistă îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea deciziei administrative cu principiul recunoașterii reciproce, Comisia ar trebui să fie împuternicită să analizeze această chestiune și să furnizeze o evaluare care trebuie să fie luată în considerare de autoritățile naționale competente, la solicitarea centrului SOLVIT. Intervenția Comisiei ar trebui să respecte un termen rezonabil, în conformitate cu Codul European al Bunei Conduite Administrative.
- (35) Avizul Comisiei în privința unei decizii administrative de refuzare sau restricționare a accesului la piață ar trebui să vizeze exclusiv întrebarea dacă decizia administrativă este compatibilă cu principiul recunoașterii reciproce și dacă acesta respectă cerințele din prezentul regulament. Acest lucru nu aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul articolului 258 din tratat și obligației statelor membre de a respecta dispozițiile dreptului Uniunii, în cazul în care problemele sistemice identificate în ceea ce privește aplicarea principiului de recunoaștere reciprocă pot fi abordate mai în detaliu.
- (36) Este important pentru piața internă a mărfurilor ca întreprinderile, și în special IMM-urile, să obțină informații fiabile și specifice cu privire la legislația în vigoare într-un stat membru dat. Punctele de informare despre produs ar trebui să joace un rol important în facilitarea comunicării dintre autoritățile naționale și operatorii economici, prin difuzarea de informații cu privire la normele specifice privind produsele și modul în care recunoașterea reciprocă este aplicată pe teritoriul lor. Prin urmare, este necesar să se consolideze rolul punctelor de informare despre produs ca principali furnizori de informații cu privire la toate normele naționale legate de produse, inclusiv normele naționale care fac obiectul recunoașterii reciproce.
- (37) Pentru a facilita libera circulație a mărfurilor, punctele de informare despre produs ar trebui să aibă obligația de a furniza informații gratuite referitoare la normele tehnice

²⁷

Recomandarea 2013/461/UE a Comisiei din 17 septembrie 2013 privind principiile care guvernează SOLVIT (JO L 249, 19.9.2013, p. 10).

naționale și la aplicarea principiului recunoașterii reciproce. Punctele de informare despre produs ar trebui să fie echipate în mod adecvat, alocându-li-se resursele necesare. În conformitate cu regulamentul [*portalul digital unic* - COM(2017)256], acestea ar trebui să furnizeze informații prin intermediul unui site web și să facă obiectul criteriilor de calitate prevăzute de regulamentul respectiv.

- (38) Cooperarea dintre autoritățile competente este esențială pentru funcționarea fără probleme a principiului recunoașterii reciproce și pentru crearea unei culturi a recunoașterii reciproce. Punctele de informare despre produs și autoritățile naționale competente ar trebui, prin urmare, să fie obligate să coopereze și să facă schimb de informații și de expertiză pentru a asigura o aplicare corectă și consecventă a principiului recunoașterii reciproce și a prezentului regulament.
- (39) Pentru a notifica deciziile administrative de refuzare sau restricționare a accesului la piață, de înlesnire a comunicării între punctele de informare despre produs și de asigurare a cooperării administrative, este necesar să se ofere statelor membre accesul la un sistem de asistență în materie de informare și comunicare.
- (40) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸.
- (41) În cazul în care, în sensul prezentului regulament, este necesar să se prelucreze date cu caracter personal, acest lucru trebuie să se realizeze în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament este reglementată de Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹ și de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰, după caz.
- (42) Ar trebui să se instituie mecanisme fiabile și eficiente de monitorizare, pentru a furniza informații cu privire la aplicarea regulamentului și la impactul acestora asupra liberei circulații a mărfurilor. Respectivul mecanisme nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (43) Pentru a crește gradul de sensibilizare cu privire la principiul recunoașterii reciproce și pentru a asigura faptul că prezentul regulament se aplică în mod corect și consecvent, Uniunea ar trebui să finanțeze campanii de sensibilizare și alte activități conexe care vizează sporirea încrederii și cooperării între autoritățile competente și operatorii economici.
- (44) Pentru a remedia lipsa de date exacte referitoare la funcționarea principiului recunoașterii reciproce și impactul său asupra pieței unice a mărfurilor, Uniunea ar trebui să finanțeze colectarea unor astfel de date.
- (45) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate prin măsuri proporționale pe tot parcursul ciclului de cheltuieli, inclusiv prin prevenirea, depistarea și investigarea

²⁸ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

²⁹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

³⁰ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, prin sancțiuni administrative și financiare.

- (46) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. Evaluarea ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficacitate, eficiență, relevanță, coerență și valoare adăugată și ar trebui să stea la baza evaluărilor impactului unor eventuale măsuri suplimentare.
- (47) Este oportun să se amâne aplicarea prezentului regulament pentru a permite autorităților competente și operatorilor economici suficient timp să se adapteze la cerințele prevăzute de acesta.
- (48) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament în funcție de obiectivele urmărite. Comisia ar trebui să utilizeze datele colectate cu privire la funcționarea principiului recunoașterii reciproce și la impactul său asupra pieței unice a mărfurilor, precum și informațiile disponibile în cadrul sistemului de asistență în materie de informare și comunicare în vederea evaluării prezentului regulament. Comisia ar trebui să fie abilitată să solicite statelor membre informații suplimentare necesare pentru evaluare. În conformitate cu punctul 22 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație³¹, evaluarea, bazată pe eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată, ar trebui să stea la baza evaluărilor impactului opțiunilor privind viitoarele măsuri.
- (49) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume asigurarea aplicării ușoare, consecvente și corecte a principiului recunoașterii reciproce, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre și deoarece, în consecință, având în vedere amploarea și efectele lor, ele pot fi îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se prevede la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme și proceduri privind aplicarea, de către statele membre, a principiului recunoașterii reciproce, în cazuri individuale, în ceea ce privește mărfurile comercializate în mod legal în alt stat membru și sub rezerva articolelor 34 și 36 din tratat.

Prezentul regulament prevede, de asemenea, stabilirea și menținerea unor puncte de informare despre produs în statele membre și cooperarea și schimbul de informații în contextul principiului recunoașterii reciproce.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică mărfurilor de orice tip, inclusiv produselor agricole, precum și deciziilor administrative luate sau care urmează să fie luate de o autoritate

³¹

JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

competență a unui stat membru (denumit în continuare „statul membru de destinație”) în legătură cu orice astfel de mărfuri comercializate în mod legal în alt stat membru, în cazul în care decizia îndeplinește următoarele criterii:

- (a) la baza deciziei stă o normă tehnică națională aplicabilă în statul membru de destinație;
 - (b) efectul direct sau indirect al deciziei este de refuzare sau restricționare a accesului la piață în statul membru de destinație.
2. Trimiterea de la alineatul (1) la „deciziile administrative” include orice demers administrativ care are același sau aproape același efect juridic ca și o decizie.
3. În sensul prezentului regulament, o „normă tehnică națională” înseamnă orice modificare a unui act cu putere de lege, act administrativ sau alte norme administrative ale unui stat membru, care are următoarele elemente:
- (a) dispoziția vizează o suprafață sau un aspect care nu face obiectul armonizării la nivelul Uniunii;
 - (b) dispoziția fie interzice punerea la dispoziție a mărfurilor sau a unui tip de mărfuri pe piața internă din statul membru respectiv, fie, în caz contrar, permite respectarea dispoziției obligatorii, *de facto* sau *de jure*, ori de câte ori mărfurile, sau mărfurile de un anumit tip, sunt puse la dispoziție pe piață;
 - (c) dispoziția prevede cel puțin una dintre următoarele măsuri:
 - (i) stabilește caracteristicile necesare ale mărfurilor respective, sau ale mărfurilor de acel tip, cum ar fi nivelurile lor de calitate, performanță sau securitate, sau dimensiunile, inclusiv cerințele aplicabile mărfurilor sau tipului de mărfuri în ceea ce privește denumirea sub care sunt comercializate, terminologia, simbolurile, testele și metodele de încercare, ambalajul, marcarea sau etichetarea și procedurile de evaluare a conformității;
 - (ii) impune pentru aceste mărfuri, sau pentru mărfurile de acel tip, alte cerințe care sunt impuse în scopul protejării consumatorilor sau a mediului și care afectează ciclul de viață al mărfurilor după ce acestea au fost puse la dispoziție pe piața internă din acest stat membru, cum ar fi condițiile de utilizare, reciclare, reutilizare sau eliminare, unde asemenea condiții pot influența în mod semnificativ fie compoziția, fie natura mărfurilor sau a tipului de mărfuri, fie punerea la dispoziție a acestora pe piața internă din statul membru respectiv.
4. Alineatul 3 litera (c) punctul (i) reglementează, de asemenea, metodele și procesele de producție utilizate în ceea ce privește produsele agricole, astfel cum sunt menționate la articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf din tratat sau produsele destinate consumului uman și animal, precum și metodele și procesele de producție aferente altor produse, în cazul în care acestea au un efect asupra caracteristicilor lor.
5. Cerința de obținere a unei autorizări prealabile nu constituie în sine o normă tehnică națională în sensul prezentului regulament, însă o decizie de refuzare a autorizării prealabile bazată pe o normă tehnică națională poate fi o decizie căreia i se aplică prezentul regulament, în cazul în care îndeplinește toate celelalte cerințe de la alineatul (1).
6. Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) deciziilor de ordin judiciar emise de către instanțele naționale;
 - (b) deciziilor de ordin judiciar emise de către autoritățile de aplicare a legii în cursul anchetării sau al urmăririi unei fapte penale în ceea ce privește terminologia, simbolurile sau orice referință materială la organizații neconstituționale sau criminale sau la fapte cu caracter rasist, discriminatoriu sau xenofob.
7. Articolele 5 și 6 nu aduc atingere aplicării dispozițiilor următoare:
- (a) Articolul 8 alineatul (1) literele (d)-(f) sau articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2001/95/CE;
 - (b) Articolul 50 alineatul (3) litera (a) și articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;
 - (c) Articolul 138 din Regulamentul (UE) nr. 2017/625.

Articolul 3 **Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „comercializate în mod legal într-un alt stat membru” înseamnă că mărfurile sau tipul de mărfuri respectă normele relevante aplicabile în statul membru respectiv și că ele sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali în statul membru respectiv;
- (2) „punere la dispoziție pe piața internă a statului membru” înseamnă furnizarea oricăror mărfuri în vederea distribuției, consumului sau a utilizării pe piața de pe teritoriul statului membru în cauză în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit;
- (3) „restricționare a accesului la piață” înseamnă impunerea unor condiții care trebuie îndeplinite înainte ca mărfurile să poată fi făcute disponibile pe piața internă din statul membru în cauză sau a unor condiții pentru păstrarea mărfurilor pe piața respectivă, care, în ambele cazuri, necesită modificarea uneia sau mai multor caracteristici ale mărfurilor menționate, astfel cum se descrie la articolul 2 alineatul (3) litera (c) punctul (i), sau efectuarea de încercări suplimentare;
- (4) „refuzare a accesului la piață” înseamnă oricare dintre următoarele măsuri:
 - (a) interzicerea punerii mărfurilor la dispoziție pe piața internă din statul membru în cauză sau interzicerea păstrării lor pe piața respectivă;
 - (b) solicitarea retragerii sau a rechemării mărfurilor de pe piața respectivă;
- (5) „autorizare prealabilă” înseamnă o procedură administrativă instituită de legislația unui stat membru, prin care autoritatea competentă din respectivul stat membru este obligat, pe baza unei cereri a unui operator economic, să acorde o aprobare formală înainte ca mărfurile să poată fi puse la dispoziție pe piața internă din statul membru respectiv;
- (6) „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică produsele sau care dispune proiectarea și fabricarea lor și care le comercializează sub denumirea sau marca sa comercială sau orice altă persoană fizică sau juridică care, prin aplicarea numelui, mărcii comerciale sau a unei alte caracteristici distinctive ale sale pe mărfuri se prezintă drept producătorul acestora;

- (7) „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune, care a primit un mandat scris din partea producătorului de a acționa în numele producătorului în ceea ce privește punerea la dispoziție a mărfurilor pe piața internă în cauză;
- (8) „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care, pentru prima dată, pune la dispoziție mărfurile dintr-o țară terță pe piața Uniunii;
- (9) „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare stabilită în Uniune, alta decât producătorul sau importatorul, care pune mărfurile la dispoziție pe piața internă din statul membru respectiv;
- (10) „operator economic” înseamnă, în legătură cu mărfurile, oricare dintre următorii: producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul sau distribuitorul;
- (11) „utilizator final” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau care este stabilită în Uniune, căreia i-au fost sau îi sunt puse la dispoziție mărfurile fie în calitate de consumator, în afara oricărei activități comerciale, industriale, artisanale sau profesionale, fie în calitate de utilizator final profesional în cursul activităților sale industriale sau profesionale;
- (12) „motiv legitim de interes public” înseamnă oricare dintre motivele prevăzute la articolul 36 din tratat sau orice alte motive imperative de interes public.

Capitolul II

Proceduri referitoare la aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazuri individuale

Articolul 4

Declarația de recunoaștere reciprocă

1. Producătorul mărfurilor sau al mărfurilor de un anumit tip, care sunt sau care urmează să fie puse la dispoziție pe piața internă a unui stat membru (denumit în continuare „statul membru de destinație”) poate elabora o declarație (denumită în continuare „declarația de recunoaștere reciprocă”) pentru a demonstra autorităților competente ale statului membru de destinație că mărfurile sau mărfurile de acel tip sunt comercializate în mod legal în alt stat membru.

În mod alternativ, producătorul poate împuternici reprezentantul său autorizat să elaboreze declarația în numele său.

În cadrul declarației de recunoaștere reciprocă, informațiile specifice referitoare la comercializarea mărfurilor sau a tipului de mărfuri pot, cu toate acestea, să fie completate de către orice operator economic.

2. Declarația de recunoaștere reciprocă trebuie să respecte structura și să conțină informațiile specificate în anexă.

Declarația se completează în una dintre limbile oficiale ale Uniunii și, atunci când limba nu este limba solicitată de statul membru de destinație, declarația trebuie tradusă de către operatorii economici în limba sau limbile solicitate de statul membru de destinație.

3. Operatorii economici sunt responsabili pentru conținutul și acuratețea conținutului și pentru corectitudinea informațiilor pe care le furnizează în declarația de recunoaștere reciprocă.

4. Operatorii economici se asigură că declarația este actualizată în permanență, astfel încât să reflecte orice schimbare a informațiilor furnizate de aceștia în declarație.
5. Declarația de recunoaștere reciprocă poate fi prezentată autorității competente din statul membru de destinație, în scopul efectuării unei evaluări în temeiul articolului 5. Ea poate fi prezentată în format scris sau în format electronic.
6. Operatorii economici pot să pună declarația la dispoziție pe un site web, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:
 - (a) tipul sau seria de mărfuri pentru care se completează declarația trebuie să fie ușor de identificat pe site-ul web;
 - (b) site-ul web trebuie să fie monitorizat pentru a se asigura disponibilitatea declarației și accesul la aceasta;
 - (c) trebuie să existe instrucțiuni cu privire la modalitățile de navigare pe site-ul web și de accesare a declarației.
7. Dacă o declarație de recunoaștere reciprocă este furnizată de autoritatea competentă din statul membru de destinație în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, în scopul oricărei evaluări a mărfurilor în temeiul articolului 5:
 - (a) declarația, împreună cu alte elemente de probă solicitate în mod rezonabil de către autoritatea competentă pentru a verifica informațiile pe care aceasta le conține, este acceptată de autoritatea competentă ca fiind suficientă pentru a demonstra că produsele sunt comercializate în mod legal în alt stat membru; și
 - (b) autoritatea competentă nu poate solicita alte informații sau documente de la un operator economic pentru a demonstra că mărfurile sunt comercializate în mod legal în alt stat membru.
8. În cazul în care unei autorități competente din statul membru de destinație nu îi este furnizată o declarație de recunoaștere reciprocă, în conformitate cu cerințele prezentului articol, autoritatea competentă poate solicita operatorilor economici să furnizeze următoarele documente și informații pentru a demonstra, în scopul efectuării unei evaluări în temeiul articolului 5, că mărfurile sunt comercializate în mod legal în alt stat membru:
 - (a) orice informații relevante privind comercializarea mărfurilor sau a tipului de mărfuri în cauză;
 - (b) orice informații relevante privind comercializarea în mod legal a mărfurilor într-un alt stat membru;
 - (c) orice alte informații pe care autoritatea competentă le consideră utile în scopul efectuării evaluării sale.
9. Dacă mărfurile pentru care este furnizată declarația de recunoaștere reciprocă fac, de asemenea, obiectul unui act legislativ al Uniunii prin care se solicită o declarație de conformitate UE, declarația de recunoaștere reciprocă poate fi inclusă în declarația de conformitate UE respectivă.

Articolul 5 **Evaluarea mărfurilor**

1. Dacă o autoritate competentă a unui stat membru are îndoieli în legătură cu mărfurile despre care operatorul economic susține că sunt comercializate în mod legal în alt

stat membru, autoritatea competentă contactează fără întârziere operatorul economic în cauză și efectuează o evaluare a mărfurilor.

2. La efectuarea evaluărilor în temeiul alineatului (1), autoritățile competente ale statelor membre țin seama în mod corespunzător de conținutul rapoartelor de încercare sau al certificatelor eliberate de un organism de evaluare a conformității și furnizate de operatorii economici ca parte a evaluării. Autoritățile competente ale statelor membre nu pot refuza certificatele sau rapoartele de încercare emise de un organism de evaluare a conformității acreditat pentru domeniul relevant de activitate de evaluare a conformității în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 din motive legate de competența organismului respectiv.
3. În cazul în care, la finalizarea unei evaluări în temeiul alineatului (1), autoritatea competentă a unui stat membru ia o decizie administrativă cu privire la mărfuri, acesta trebuie să comunice decizia sa operatorului economic relevant menționat la alineatul (1), Comisiei și celorlalte state membre în termen de 20 de zile lucrătoare. Notificarea Comisiei și a celorlalte state membre se efectuează prin intermediul sistemului menționat la articolul 11.
4. Decizia administrativă menționată la alineatul (3) trebuie să prezinte motivele care stau la baza deciziei într-un mod suficient de detaliat și fundamentat pentru a permite efectuarea unei evaluări a conformității acesteia cu principiul recunoașterii reciproce și cu cerințele aplicabile din prezentul regulament.
5. În special, trebuie incluse următoarele informații:
 - (a) norma tehnică națională pe care se bazează decizia;
 - (b) motivul de interes public legitim pentru care decizia este justificată;
 - (c) elementele de probă tehnice sau științifice, inclusiv evoluțiile științifice și tehnice care au avut loc de la adoptarea normei tehnice naționale;
 - (d) sinteza argumentelor avansate de operatorul economic relevant;
 - (e) dovada faptului că decizia este adecvată pentru atingerea obiectivului urmărit și că ea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia.
6. Decizia administrativă menționată la alineatul (3) precizează mijloacele de recurs disponibile în temeiul legislației în vigoare în statul membru în cauză și termenele aplicabile acestor mijloace de recurs și include, de asemenea, o trimitere la procedura prevăzută la articolul 8.
7. Decizia administrativă menționată la alineatul (3) nu intră în vigoare înainte ca aceasta să fi fost notificată operatorului economic relevant în temeiul alineatului respectiv.

Articolul 6

Suspendarea temporară a accesului la piață

1. În timp ce autoritatea competentă a unui stat membru desfășoară o evaluare a mărfurilor în temeiul articolului 5, aceasta nu va suspenda temporar punerea la dispoziție a acestor mărfuri pe piața internă din statul membru respectiv, cu excepția uneia dintre următoarele situații:
 - (a) dacă, în condiții de utilizare normale sau previzibile în mod rezonabil, mărfurile reprezintă un risc grav, chiar și fără efecte imediate, care necesită o intervenție rapidă de către autoritatea competentă;

- (b) dacă punerea la dispoziție a mărfurilor, sau a mărfurilor de acel tip, pe piața internă din statul membru respectiv este, în general, interzisă în respectivul stat membru pe motive de moralitate sau de securitate publică.
- 2. Autoritatea competentă din statul membru trebuie să notifice de îndată operatorul economic relevant, Comisia și alte state membre în legătură cu orice suspendare în temeiul alineatului (1). Notificarea Comisiei și a celorlalte state membre se efectuează prin intermediul sistemului menționat la articolul 11. În cazurile care fac obiectul prezentului articol alineatul (1) litera (a), notificarea este însoțită de o justificare tehnică sau științifică care demonstrează motivele pentru care se consideră că respectivul caz face obiectul alineatului respectiv.

Articolul 7

Notificare efectuată în temeiul sistemului de schimb rapid de informații (RAPEX)

- 1. Dacă decizia administrativă menționată la articolul 5 sau suspendarea provizorie prevăzută la articolul 6 este, de asemenea, o măsură care trebuie să fie notificată prin RAPEX, astfel cum se menționează în Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor, nu este necesară o notificare separată a Comisiei în temeiul prezentului regulament, cu condiția ca următoarele criterii să fie îndeplinite:
 - (a) notificarea prin RAPEX indică faptul că notificarea măsurii este considerată, de asemenea, notificare în temeiul prezentului regulament;
 - (b) documentele justificative necesare pentru luarea deciziei administrative în temeiul articolului 5 sau pentru suspendarea temporară în conformitate cu articolul 6 sunt anexate la notificarea RAPEX.

Articolul 8

Procedura de soluționare a problemelor

- 1. Prezentul articol se aplică în cazul în care un operator economic afectat de o decizie administrativă a transmis decizia rețelei de soluționare a problemelor intervenite pe piața internă (SOLVIT) și, în timpul procedurii SOLVIT, centrul de origine solicită Comisiei să emită un aviz care să contribuie la soluționarea cazului.
- 2. Comisia poate, în termen de trei luni de la primirea solicitării menționate la alineatul (1), să intre în contact cu operatorul sau operatorii economici relevanți și cu autoritățile competente care au luat decizia administrativă, în scopul de a evalua compatibilitatea deciziei administrative cu principiul recunoașterii reciproce și cu prezentul regulament.
- 3. După finalizarea evaluării, Comisia poate comunica un aviz care să identifice preocupări care ar trebui, în opinia sa, să fie abordate prin intermediul SOLVIT și, dacă este cazul, care să formuleze recomandări pentru a facilita soluționarea cazului.
- 4. Avizul Comisiei trebuie luat în considerare în timpul procedurii SOLVIT menționate la alineatul (1).

Capitolul III

Cooperare administrativă, monitorizare și comunicare

Articolul 9

Îndatoririle punctelor de informare despre produs

1. Statele membre desemnează și mențin punctele de informare despre produs pe teritoriul lor și se asigură că punctele de informare despre produs dispun de suficiente competențe și resurse adecvate pentru îndeplinirea în mod corespunzător a îndatoririlor care le revin. Statele membre se asigură că punctele de informare despre produs prestează servicii în conformitate cu regulamentul [*portalul digital unic - COM(2017)256*].
2. Punctele de informare despre produs trebuie să furnizeze următoarele informații online:
 - (a) informații referitoare la principiul recunoașterii reciproce și la aplicarea prezentului regulament pe teritoriul statului membru respectiv, inclusiv informații privind procedura menționată la articolul 5;
 - (b) datele de contact ale autorităților competente din statul membru respectiv prin intermediul cărora acestea pot fi contactate direct, inclusiv detalii specifice ale autorităților responsabile cu monitorizarea punerii în aplicare a normelor tehnice naționale aplicabile pe teritoriul statului membru respectiv;
 - (c) mijloacele de recurs și procedurile disponibile pe teritoriul statului membru respectiv în cazul unor eventuale litigii între autoritatea competentă și un operator economic, inclusiv procedura descrisă la articolul 8.
3. În cazul în care este necesar pentru a completa informațiile furnizate online în conformitate cu alineatul (2), punctele de informare despre produs furnizează, la cererea unui operator economic sau a unei autorități competente dintr-un alt stat membru, orice informații utile, cum ar fi o copie electronică sau un link către normele tehnice naționale aplicabile unor mărfuri specifice sau unui anumit tip de mărfuri pe teritoriul în care este situat punctul de informare despre produs și informații dacă produsele sau mărfurile de acest tip fac obiectul unei cerințe de autorizare prealabilă în conformitate cu legislația națională.
4. Punctele de informare despre produs trebuie să răspundă în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea unei cereri prevăzute la alineatul (3).
5. Punctele de informare despre produs nu trebuie să perceapă taxe pentru furnizarea informațiilor prevăzute la alineatul (3).

Articolul 10

Cooperare administrativă

1. Comisia trebuie să prevadă și să asigure o cooperare eficientă și un schimb de informații între autoritățile competente și punctele de informare despre produs din diferitele state membre.
2. Punctele de informare despre produs din statul membru în care un operator economic susține că mărfurile sale sunt comercializate în mod legal transmit autorităților competente din alte state membre, la cerere și în termen de 15 zile lucrătoare, orice informații pertinente referitoare la mărfurile respective.

3. Statele membre se asigură că autoritățile lor competente și punctele de informare despre produs participă la activitățile menționate la alineatul (1).

Articolul 11

Sistemul de asistență în materie de informare și comunicare

1. În sensul articolelor 5, 6 și 10, se utilizează sistemul de asistență în materie de informare și comunicare al Uniunii, stabilit în [regulamentul privind conformitatea și controlul aplicării], cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 7.
2. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează detaliile sistemului menționat la alineatul (1) și funcționalitățile sale în sensul prezentului regulament. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

Capitolul IV

Finanțarea

Articolul 12

Finanțarea activităților care vin în sprijinul prezentului regulament

1. Uniunea poate finanța următoarele activități care vin în sprijinul prezentului regulament:
 - (a) campanii de sensibilizare;
 - (b) educație și formare;
 - (c) schimburi de funcționari;
 - (d) funcționarea cooperării între punctele de informare despre produs și sprijinul tehnic și logistic pentru această cooperare;
 - (e) colectarea datelor referitoare la funcționarea principiului recunoașterii reciproce și impactul acestuia asupra pieței unice a mărfurilor.
2. Asistența financiară a Uniunii în ceea ce privește activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament se execută în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului³², fie direct, fie prin delegarea unor sarcini de execuție bugetară entităților enumerate la articolul 58 alineatul (1) litera (c) din respectivul regulament.
3. Creditele bugetare alocate pentru activitățile menționate în prezentul regulament sunt stabilite anual de către autoritatea bugetară, în limitele cadrului financiar în vigoare.

Articolul 13

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

1. Comisia ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura faptul că, atunci când sunt puse în aplicare activități finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, precum și, dacă este

³²

Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

necesar, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive.

2. Comisia sau reprezentanții acesteia și Curtea de Conturi au competența de a-i audita, atât pe bază de documente, cât și la fața locului, pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în temeiul prezentului regulament.
3. Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului în conformitate cu procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului³³ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului³⁴, cu scopul de a stabili dacă a existat vreun act de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant, o decizie de grant sau un contract finanțat în temeiul prezentului regulament.
4. Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a unui grant rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele fiecăruia.

Capitolul V

Reexaminare și procedura comitetului

Articolul 14

Evaluare

1. Până la (...), și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia realizează o evaluare a prezentului regulament în raport cu obiectivele pe care le urmărește și prezintă un raport în acest sens Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.
2. În sensul alineatului (1), Comisia utilizează informațiile disponibile în sistemul menționat la articolul 11 și datele colectate astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1) litera (e). De asemenea, Comisia poate solicita statelor membre să furnizeze informații relevante pentru evaluarea liberei circulații a mărfurilor comercializate în mod legal într-un alt stat membru și a eficacității prezentului regulament, precum și pentru evaluarea funcționării punctelor de informare despre produs.

Articolul 15

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

³³ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

³⁴ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 14.11.1996, p. 2).

2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Capitolul VI

Dispoziții finale

Articolul 16

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 764/2008 se abrogă.

Articolul 17

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*
 - 3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*
 - 3.2.4. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*
 - 3.2.5. *Contribuția terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB³⁵

Titlul 02: Piața internă, industrie, antreprenoriat și IMM-uri

Activitatea 02 03: Piața internă a mărfurilor și a serviciilor

Activitatea 02 03 01: Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a mărfurilor și serviciilor

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune nouă

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare³⁶

☐ Propunerea/inițiativa se referă la prelungirea unei acțiuni existente

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune reorientată către o acțiune nouă

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

În decembrie 2013, concluziile referitoare la politica privind piața unică, adoptate de Consiliul Competitivitate, au luat act de faptul că, pentru a îmbunătăți condițiile-cadru pentru întreprinderi și consumatori pe piața unică, toate instrumentele relevante trebuie să fie utilizate în mod corespunzător, inclusiv armonizarea și recunoașterea reciprocă. În concluziile sale referitoare la politica privind piața unică din februarie 2015, Consiliul Competitivitate a invitat Comisia să se asigure că principiul recunoașterii reciproce ar trebui să funcționeze în mod eficient și să prezinte propuneri în acest sens, după caz. Ca răspuns, Comisia a adoptat, la 28 octombrie 2015, Strategia privind piața unică, intitulată „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”; această strategie reprezintă unul dintre obiectivele principale ale programului de lucru al Comisiei pentru 2017. Ea prevede o recunoaștere reciprocă mai amplă și mai performantă care să se realizeze prin intermediul unui plan de acțiune la nivelul UE privind sensibilizarea și prin revizitarea cadrului juridic actual cu scopul de a introduce o declarație de conformitate voluntară menită să faciliteze libera circulație a mărfurilor în acest domeniu.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectivul specific nr.

Mai concret, propunerea are drept scop consolidarea liberei circulații a mărfurilor comercializate deja în mod legal într-un alt stat membru, prin:

³⁵

ABM: gestiune pe activități; ABB: întocmirea bugetului pe activități.

³⁶

Astfel cum se menționează la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

- introducerea unei declarații de conformitate voluntară pentru a încadra și a raționaliza discuțiile dintre operatorii economici și autoritățile naționale cu privire la legalitatea comercializării produsului;
- stabilirea unei proceduri de salvagardare menite să le acorde operatorilor economici, care doresc să conteste deciziile administrative de refuzare sau restricționare a accesului la piață, mijloace eficiente pentru a realiza acest lucru;
- consolidarea punctelor de informare despre produs prin sporirea rolului acestora de principali furnizori de informații referitoare la normele naționale vizate de recunoașterea reciprocă. Aceasta va duce și la consolidarea cooperării administrative între punctele de contact, în vederea realizării unui schimb eficient de informații la nivel transfrontalier;
- utilizarea unui instrument informatic pentru comunicarea dintre autorități și notificarea deciziilor administrative de refuzare a accesului la piață;
- oferirea unei baze pentru un plan de acțiune la nivel UE, menit să sporească gradul de sensibilizare privind recunoașterea reciprocă.

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Activitatea 02 03: Piața internă a mărfurilor și a serviciilor

Activitatea 02 03 01: Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a mărfurilor și serviciilor

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Obiectivul general al prezentei inițiative este de a realiza o piață unică a mărfurilor mai echitabilă și mai aprofundată, printr-o recunoaștere reciprocă mai amplă și mai performantă.

Obiectivul specific va fi acela de a îmbunătăți funcționarea recunoașterii reciproce prin:

- Creșterea sensibilizării cu privire la recunoașterea reciprocă.
- Creșterea securității juridice pentru întreprinderi și autoritățile naționale în legătură cu cazurile în care se poate recurge la principiul recunoașterii reciproce.
- Creșterea securității juridice cu privire la aplicarea principiului recunoașterii reciproce; atât întreprinderile, cât și autoritățile naționale ar trebui să știe la ce se pot aștepta în mod rezonabil atunci când se aplică, sau ar trebui să se aplice, recunoașterea reciprocă. Acest lucru va reduce riscul pentru întreprinderi ca produsele lor să nu aibă acces pe piață sau să fie retrase de pe piață în mod nejustificat.
- Consolidarea comunicării, cooperării și încrederii între autoritățile naționale, astfel încât acestea să poată acționa ca un instrument de asigurare a funcționării recunoașterii reciproce.

1.4.4. *Indicatori de rezultat și de impact*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Este avut în vedere următorul set de indicatori:

- Numărul de evenimente organizate (campanii de sensibilizare și de formare) și numărul de persoane care participă la evenimente sau care beneficiază de formare profesională, precum și nivelul lor de satisfacție
- Numărul de funcționari care participă la schema schimburilor de funcționari
- Numărul de notificări ale proiectelor de norme naționale care conțin o clauză de recunoaștere reciprocă
- Nivelul de satisfacție al operatorilor economici care utilizează declarația de recunoaștere reciprocă voluntară și contribuția lor în ceea ce privește reducerea costurilor
- Numărul de notificări ale deciziilor administrative de refuzare sau restricționare a accesului la piață
- Numărul de cazuri introduse de către întreprinderi prin intermediul SOLVIT și rata de soluționare a acestora
- Numărul de contestații depuse la Comisie și numărul deciziilor obligatorii adoptate de Comisie
- Numărul de plângeri primite privind aplicarea incorectă a principiului recunoașterii reciproce
- Numărul de cereri primite de punctele de informare despre produs, termenele de răspuns și nivelul de satisfacție al operatorilor economici
- Numărul de reuniuni de cooperare administrativă organizate și numărul de participanți

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Propunerea urmărește să reducă sarcinile administrative prin:

- îmbunătățirea cunoștințelor cu privire la momentul și modul în care principiul recunoașterii reciproce poate fi utilizat;
- facilitarea accesului la informațiile privind recunoașterea reciprocă;
- facilitarea demonstrării faptului că un produs a fost comercializat în mod legal în alt stat membru și, prin urmare, el face obiectul aplicării principiului recunoașterii reciproce;
- oferirea accesului la mijloace gratuite și eficiente de a contesta deciziile administrative de refuzare sau restricționare a accesului la piață.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Recunoașterea reciprocă nu se aplică decât în situații transfrontaliere în care un operator economic dorește să comercializeze în alte state membre un produs deja comercializat în mod legal în alt stat membru. Acțiunile întreprinse doar la nivelul statelor membre nu pot soluționa problemele legate de aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cadrul pieței unice. Pentru a fi eficace, aplicarea principiului trebuie să se bazeze pe proceduri armonizate care să fie aplicate în mod egal de către toate autoritățile naționale. Numai astfel de proceduri armonizate pot garanta faptul că autoritățile naționale aplică principiul în același mod, permițând astfel întreprinderilor să beneficieze de un tratament egal, indiferent de țara în care

acestea încearcă să își comercializeze produsul. Lăsarea la latitudinea fiecărui stat membru a aspectelor procedurale ale aplicării principiului recunoașterii ar slăbi principiul prin fragmentarea modului de operare în 28 de proceduri diferite și, probabil, contradictorii.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare*

Aplicarea principiului recunoașterii reciproce, rezultat din jurisprudența Curții de Justiție, a făcut obiectul mai multor comunicări interpretative și al Regulamentului (CE) nr. 764/2008. Regulamentul a pus în aplicare mai multe garanții procedurale menite să faciliteze aplicarea principiului recunoașterii reciproce. În pofida acestui fapt, aplicarea principiului este în continuare problematică; majoritatea operatorilor economici fie nu au cunoștință de acest principiu, fie nu se bazează pe el. De asemenea, autoritățile naționale avertizează în legătură cu acordarea accesului pe piață pentru produsele care sunt deja comercializate în mod legal în alt stat membru și care fac obiectul recunoașterii reciproce. De asemenea, lipsa unor date fiabile a îngreunat evaluarea de principiu a impactului asupra pieței interne.

1.5.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare*

Propunerea completează și păstrează coerența cu o serie de inițiative în domeniul liberei circulații a mărfurilor, cum ar fi Directiva (UE) 2015/1535 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor, Regulamentul (UE) nr. 305/2011 privind produsele pentru construcții, rețeaua SOLVIT și legislația de armonizare a UE.

1.6. **Durata și impactul financiar**

☐ Propunere/inițiativă **pe durată determinată**

– ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ Propunere/inițiativă **pe durată nedeterminată**

– Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2018 până în 2020,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. **Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)³⁷**

☒ **Gestiune directă** asigurată de către Comisie

– ✓ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

– ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă** cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

– ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

– ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

– ☐ BEI și Fondului european de investiții;

³⁷

Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

- ☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESCE, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

--

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

La fiecare cinci ani, Comisia va reexamina aplicarea regulamentului și va prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul va evalua funcționarea regulamentului și a principiului recunoașterii reciproce, precum și impactul acestora asupra liberei circulații a mărfurilor și asupra pieței interne a mărfurilor, plecând de la feedback-ul primit din partea părților interesate, inclusiv informațiile relevante furnizate de statele membre.

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Introducerea unui instrument IT pentru a facilita comunicarea și notificarea deciziilor administrative de refuzare sau restricționare a accesului la piață implică totuși o serie de riscuri tehnice. Cu toate acestea, Comisia este proprietara instrumentului informatic care urmează a fi utilizat în scopul propunerii și este responsabilă pentru operarea cotidiană, întreținerea și dezvoltarea sa. Sistemul este dezvoltat și găzduit de un furnizor intern, care asigură un nivel ridicat de continuitate a activității.

2.2.2. Informații privind sistemul de control intern instituit

Pentru a aborda riscurile identificate la punctul 2.2.1, Comisia va asigura în mod regulat reuniuni cu statele membre și va furniza oportunități de formare și orientare, pentru a permite o punere în aplicare lină și fără dificultăți a propunerii.

2.2.3. Estimarea costurilor și a beneficiilor controalelor și evaluarea nivelului prevăzut de risc de eroare

Riscurile identificate la punctul 2.2.1 vor fi abordate prin furnizarea de asistență și informații părților interesate în cauză.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

În scopul combaterii fraudei, a corupției și a altor activități ilegale în contextul portalului digital unic se vor aplica, fără nicio restricție, dispozițiile aplicabile în mod normal activităților Comisiei, inclusiv Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF).

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	0203 Piața internă a mărfurilor și a serviciilor	Dif./Nedif. ³⁸	din țări AELS ³⁹	din țări candidate ⁴⁰	din țări terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	020301 Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a mărfurilor și serviciilor	Dif.	DA	NU	NU	NU

³⁸ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

³⁹ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁴⁰ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

Aceste măsuri vor fi acoperite prin alocări prevăzute deja în programarea financiară oficială a Comisiei, nefiind necesare resurse suplimentare.

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Numărul	02 03 Piața internă a mărfurilor și a serviciilor
--	---------	--

DG: GROW			Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	TOTAL 2018-2020
• Credite operaționale						
02 03 01	Angajamente	(1)	0,700	0,300		1,000
	Plăți	(2)	0,350	0,500	0,150	1,000
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1a)				
	Plăți	(2a)				
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ⁴¹						
Numărul liniei bugetare		(3)				
TOTAL credite pentru DG GROW	Angajamente	=1+1a +3	0,700	0,300		1,000
	Plăți	=2+2a +3	0,350	0,500	0,150	1,000

⁴¹

Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)				
	Plăți	(5)				
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)				
TOTAL credite la RUBRICA 1 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	0,700	0,300		1,000
	Plăți	=5+ 6	0,350	0,500	0,150	1,000

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite la RUBRICILE 1-4 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

Rubrica din cadrul financiar multianual	5	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	Anul	Anii următori	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL 2019-2020
DG: GROW										
• Resurse umane			0,690	0,690						1,380
• Alte cheltuieli administrative			0,135	0,195						0,330
TOTAL DG GROW			0,825	0,885						1,710

TOTAL credite la RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)		0,825	0,885						1,710
---	--------------------------------------	--	-------	-------	--	--	--	--	--	--------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2018	Anul 2019	Anul 2020	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite la RUBRICILE 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,700	1,125	0,885					2,710
	Plăți	0,350	1,325	1,035					2,710

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ↓			Anul 2018		Anul 2019		Anul 2020		Anii următori		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						TOTAL (2018-2020)	
	REALIZĂRI																	
	Tip ⁴²	Costur i medii	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costu ri	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC Nr. 1 ⁴³ Intensificarea cooperării administrative între punctele de contact																		
- Realizare	Schimb de funcționari ⁴⁴		5	0,200	10	0	15	0	15	150								0,200
- Realizare	Identitate vizuală a PIP		1	0,100		0		0										0,100
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1			6	0,300	10	0	15		15	150							46	0,300
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 Sensibilizare cu privire la recunoașterea reciprocă																		

⁴² Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de exemplu: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construite etc.).

⁴³ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

⁴⁴ Credit de angajament în 2018 și punerea în aplicare în perioada 2018-2020.

- Realizare	Cursuri de formare		20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1			20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700
COSTURI TOTALE			26	0,700	50	0,300	45	0									146	1,000

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sintează

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2019	Anul 2020	Anul	Anii următori	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL (2019-2020)
--	--------------	--------------	------	------------------	---	--	--	----------------------

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0203	0203						
Resurse umane	0,690	0,690						0,138
Alte cheltuieli administrative	0,135	0,195						0,330
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,825	0,885						1,710

În afara RUBRICII 5⁴⁵ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								

TOTAL	0,825	0,885						1,710
--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--	--------------

Creditele necesare pentru resurse umane și alte cheltuieli cu caracter administrativ vor fi acoperite de credite ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

⁴⁵

Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul 2019	Anul 2020	Anul	An ii ur mă tor i	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	5	5					
XX 01 01 02 (delegații)							
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)							
10 01 05 01 (cercetare directă)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁴⁶							
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)							
XX 01 04 yy ⁴⁷	- la sediu						
	- în delegații						
XX 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL	5	5					

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	– Elaborarea, aplicarea și monitorizarea politicii UE privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor – Punerea în aplicare a noului Regulament privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor – Punerea în aplicare a planului de acțiune privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor, astfel cum se prevede în Strategia privind piața unică [COM(2015)550]
Personal extern	

⁴⁶ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

⁴⁷ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*

- Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

Pentru a acoperi alocările suplimentare, va fi necesară cel puțin o realocare parțială, care va fi pusă în aplicare în cadrul procedurii bugetare anuale.

- Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. *Contribuția terților*

- Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁴⁸						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru veniturile diverse „alocate”, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

--

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

--

⁴⁸

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25 % pentru costuri de colectare.

ANEXĂ

Denumirea propunerii/inițiativei:

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor

- (1) NUMĂRUL ȘI COSTURILE AFERENTE RESURSELOR UMANE CONSIDERATE NECESARE
- (2) COSTURI AFERENTE ALTOR CHELTUIELI ADMINISTRATIVE
- (3) METODE DE CALCUL UTILIZATE PENTRU ESTIMAREA COSTURILOR
 - (a) Resurse umane
 - (b) Alte cheltuieli administrative

Prezenta anexă trebuie să însoțească fișa financiară legislativă atunci când se lansează consultarea interservicii.

Tabelele de date sunt utilizate ca sursă pentru tabelele conținute în fișa financiară legislativă. Acestea sunt destinate exclusiv uzului intern în cadrul Comisiei.

(1) Costurile aferente resurselor umane considerate necesare

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	Anul 2019		Anul 2020		Anul		Anul N+3		a se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		TOTAL	
	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)												
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	AD	5	690 000 EUR	5	690 000 EUR							
	AST											
XX 01 01 02 (în delegațiile Uniunii)	AD											
	AST											
• Personal extern ⁴⁹												
XX 01 02 01 („pachetul global”)	AC											
	END											
	INT											
XX 01 02 02 (în delegațiile Uniunii)	AC											
	AL											
	END											
	INT											
	JED											
Alte linii bugetare (a se preciza)												
Subtotal – RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual		5	690 000 EUR	5	690 000 EUR							

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

⁴⁹

AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED= expert tânăr în delegații.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

În afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual		Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		a se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		TOTAL	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)													
10 01 05 02 (cercetare directă)	AD												
	AST												
XX 01 05 01 (Cercetare indirectă)	AD												
	AST												
• Personal extern ⁵⁰													
XX 01 04 yy Subplafonul pentru personal extern din credite operaționale (fostele linii „BA”).	- la sediu	AC											
		END											
		INT											
	- în delegațiile Uniunii	AC											
		AL											
		END											
		INT											
		JED											
XX 01 05 02 (Cercetare indirectă)	AC												
	END												
	INT												
10 01 05 02 (Cercetare directă)	AC												
	END												
	INT												
Alte linii bugetare (a se preciza)													
Subtotal – RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual													
XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză. TOTAL													

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

⁵⁰

AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED= expert tânăr în delegații.

(2) Costurile pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative

☒ Propunerea/inițiativa necesită utilizarea de credite administrative, după cum se explică mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2019	Anul 2020	Anul	Anii următori	a se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL 2019-2020
RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								
<u>La sediu:</u>								
02.010211.00.01.10 - Cheltuieli pentru efectuarea de delegații și cheltuieli de reprezentare	0,005	0,005						
02.010211.00.02.20 - Cheltuieli aferente conferințelor și reuniunilor	0,030	0,090						
XX 01 02 11 03 - Comitete ⁵¹								
XX 01 02 11 04 - Studii și consultări								
02 03 01– Sisteme informatice și de management	0,100	0,100						
XX 01 03 01 – Echipamente și servicii TIC ⁵²								
Alte linii bugetare (a se specifica, dacă este cazul)								
<u>În delegațiile Uniunii</u>								
XX 01 02 12 01 – Cheltuieli pentru delegații, conferințe și reprezentare								
XX 01 02 12 02 – Activități de perfecționare a personalului								
XX 01 03 02 01 – Achiziții, închirieri și cheltuieli aferente								
XX 01 03 02 02 Echipamente, mobilier, materiale și prestări de servicii								
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,135	0,195						0,330

⁵¹ Se indică tipul de comitet și grupul de care aparține.

⁵² TIC: Tehnologiile informației și comunicațiilor: Trebuie consultată DIGIT.

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	a se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	TOTAL
--	------------------	--------------------	--------------------	--------------------	---	-------

În afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								
XX 01 04 yy - Cheltuieli cu asistența tehnică și administrativă (cu excepția personalului extern) din creditele operaționale (fostele linii „BA”)								
- la sediu								
- în delegațiile Uniunii								
XX 01 05 03 - Alte cheltuieli de gestiune pentru cercetarea indirectă								
10 01 05 03 - Alte cheltuieli de gestiune pentru cercetarea directă								
Alte linii bugetare (a se specifica, dacă este cazul)								
Subtotal – În afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

TOTAL RUBRICA 5 și în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

Necesarul de resurse administrative va fi asigurat din creditele alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare existente.

- (3) Metodele de calcul utilizate pentru estimarea costurilor
- (a) Resurse umane

Această parte stabilește metoda de calcul utilizată pentru estimarea resurselor umane considerate necesare [ipoteze referitoare la volumul de muncă, inclusiv locuri de muncă concrete (profiluri profesionale specifice sistemului Sysper2), categoriile de personal și costurile medii aferente]

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual
<u>OBSERVAȚIE:</u> Costurile medii pentru fiecare categorie de personal de la sediul central sunt disponibile pe BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Funcționari și personal temporar Costurile medii pentru un funcționar (exprimate ca ENI) sunt de 138 000 EUR.
• Personal extern

În afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual
• Numai posturile finanțate din bugetul de cercetare
• Personal extern

- (b) Alte cheltuieli administrative

A se detalia metoda de calcul utilizată pentru fiecare linie bugetară și în special ipotezele pe care se bazează (de exemplu, numărul de reuniuni pe an, costurile medii etc.)

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual
În ceea ce privește delegațiile, sunt prevăzute 5 delegații, costurile medii ale unei delegații ridicându-se la 1 000 EUR. Costurile medii pentru o conferință / o reuniune a experților se ridică la 30 000 EUR.
În afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual